

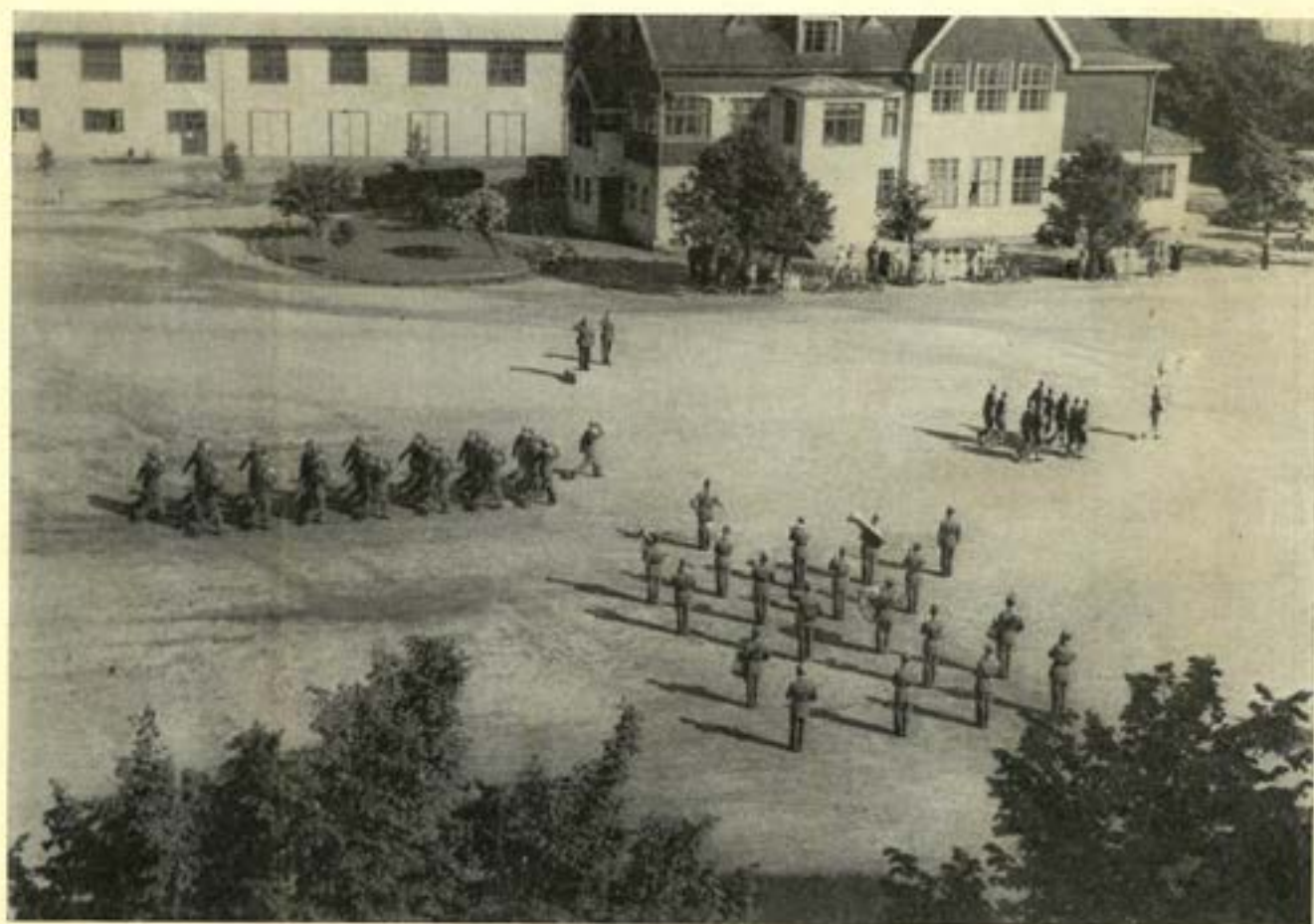
Pris 2:—

1953

Götaträngaren

©35

Innan Ni bläddrar vidare!

Götaträngare!

Den minnesgode läsaren erinrar sig möjligen att Götaträngaren förra året utkom med ett jubileumsnummer, det med anledning av truppslagets 60-åriga tillvaro. När nu redaktören presenterar även föreliggande nummer såsom jubileumsdito, förefinnes förvisso risk att ovan nämnda läsare betraktar Götaträngaren i allmänhet och dess redaktör i synnerhet med misstro. Han kanske rent av får intryck av rådande inflation i jubileer. . . .

Men dock! Redaktören insisterar! Saken är nämligen den, att Kungl. Göta trängregementets Kamratförening i Göteborg — en av landets livaktigaste i sitt slag — i februari 1954 högtidligt håller sin födelsedag, vilken inträffade 19 maj 1934. Det är därför helt på sin plats att Götaträngaren utkommer i s. k. jubileumstjocklek, dy-medelst givande Göteborgsföreningen möjligheter att nedteckna och tillkännagiva något av sin stolta historia.

Den läsare, som tycker att det blir alltför mycket av celebrerande och av "vad vi gjorde 1898", får trösta sig med att nästa år — redaktören vetterligt — något jubileum icke går att uppleta och att tidningen därför får återgå till ett tunnare format och till aktuellare spörsmål.

Bladet blir sålunda starkt västkustbetonat denna gång — rättvist även med hänsyn till att Nora

fick stå i förgrunden förra året. En stor del av text och annonsmaterialet har också färdigställts i Göteborg, där Einar Strandberg och Niklasson dragit lasset i egenskap av lokalredaktör respektive ekonomidirektör. Heder åt dem!

Ett tack skall även riktas till alla de bidragsgivare bland författare, fotografer och tecknare, som kostnadsfritt ställt sina geniala alster till Götaträngarens förfogande. Och låt oss heller icke glömma våra annonsörer, utan vilkas välvilja tidningen blivit tunnare än utspädd saftsoppa. Om läsaren vill säkerställa utgivningen även kommande år — handla hos annonsörerna och tala gärna om varför!

Slutligen vill redaktören uttala en stilla önskan om ökad kontakt med läsekretsen. Skriv gärna en rad och tala om vad ni tycker om tidningen! (Måtte man nu inte bli bönhörd över hövan!) Kom gärna med tips och idéer som kan utveckla Götaträngaren till det kontaktorgan den vill vara. Och ju fler medarbetare den har, dess mer läsvärd bör den kunna bli.

Nu går det att bläddra vidare, var så god!

REDAKTÖREN.

Omslagsbilden: Fanvakten och regementsstaben göra i täten för regementet förbimarsch för regementschefen överste B. Sandberg, åtföljd av stabschefen kapten G. Danell. 15 juni 1953.

CYKELCENTRALEN

(K.G. JANSON)

Cyklar

Motorcyklar

SPORT

Reservdelar

Reparationer

Skövde

Tel. affären 152

ankn. verkst. 152

kontor 3552

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta trängreg:tes kamratföreningar i Skövde och Göteborg.

Adress: T 2, Skövde.

Tel. 2390, vx 14.

Postgiro 95882.

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten GÖSTA DANELL.

Regementschefen har ordet.

Sedan förra numret av Götaträngaren utkom har överste Camitz avgått och jag tillträtt som regementschef. Jag begagnar nu tillfället att hälsa medlemmarna i regementets kamratföreningar.

Vårt regementes rekryteringsområde omfattar Hallands, Göteborgs- och Bohus, Älvsborgs, Skaraborgs, Örebro och Värmlands län. Våra värnpliktiga äro därför spridda över mycket stora områden. Koncentrationer förekomma endast i vissa tätorter främst inom Göteborgsområdet samt i Skaraborgs län med Skövde som centrum. Svårigheterna i kamratföreningsarbetet bliva större hos oss än vid "landskapsregementena".

De leda till att föreningsarbetet bör bedrivas på regionala föreningar. Möjligheterna att stötta verksamheten från regementets sida minskas härigenom. Kamratföreningarna äro av stort värde för regementet. Vad som kan göras från min sida för att främja deras verksamhet kommer att bliva gjort. Vid regementet bör kännedom spridas om kamratföreningarna och förmedlas nyrekrytering av medlemmar bland rekryterna. Kamratföreningarna böra på bästa sätt taga hand om rekryterna och medverka i utbildningsarbetet vid regementet, bl. a. genom att utdela belöningar till förtjänta värnpliktiga.

Det är min förhoppning att de

krafter, som nu stå eller komma att stå i spetsen för kamratföreningsarbetet, icke skola förtröttnas utan med kraft fortsätta arbetet till fosterlandets och regementets gagn. Göteborgsföreningen går att nästa år fira sitt 20-årsjubileum. Jag kan här icke underlåta att från regementets sida framföra ett tack till föreningens ledning — nu och under de gångna åren — för ett föredömligt och framgångsrikt arbete.

B. Sawöby

Från kamratföreningens bildande i Göteborg 1934.

Tanken att bilda en Göta trängkårs kamratförening uppkom någon gång under vintern 1934, då undertecknad kom i samspråk med en medlem av f. d. Värmlands fältjägares kamratförening, nu 75-årige förre kriminalkonstapeln K. A. Westin. Jag kände en del f. d. trängkårister och började resonera med dem om möjligheten att få till stånd en kamratförening, men alla avrådde mig. Hade det ej lyckats för de större regementena att hålla ihop en kamratförening, så ginge det nog inte för vårt lilla militära förband heller.

En dag på vårvintern sammanträffade jag med min f. d. kårkamrat Emil Rogård, nu Hälsovårdsinspektör i Göteborgs Hälsovårdsnämnd. Jag förde saken på tal, men även han avrådde ett sådant företag. Rogård jämte några andra trängkårister hade nämligen år 1914 här i Göteborg bildat en kamratförening, men denna hade sälligen avsmnat i brist på intresse och arbetslust. "Men", sade vännen Rogård, "vill du annonsera och försöka få en kamratförening bildad, är jag den förste att gå in som medlem. Jag betalar en annons i en daglig Göteborgstidning!" Ja, i sanning, ändå en lättnad. Jag beslutade då att resa till Skövde för att tala med dåvarande kårchefen, Överstelöjtnant Smith. Jag fick så småningom företräde hos chefen och vi talade om vår tilltänkta kamratförening, men efter en stunds samtal förstod jag att någon hjälp från det hållet ej stod att få. Han lovade dock att tänka på saken och meddela skriftligt eller per telefon. Under väntetiden fortsatte jag att skaffa medlemmar, så gott det nu gick.

Då jag till slut ej fått svar från Skövde reste jag ännu en gång till kårchefen. Överstelöjtnanten meddelade då, att en kamratförening

skulle bildas, men i Skövde. Mitt beslut var fattat. Jag skulle annonsera och göra ett försök.

Den 19 maj 1934 annonserade jag i tre dagliga tidningar i Göteborg med inbjudan att samlas på Restaurang Gamle Port av f. d. trängkårister vid Göta trängkår, alla grader, för bildande av en kamratförening. Hovmästaren ställde sig förstående och lovade hålla ett litet rum till förfogande. Det var några nervösa minuter, när jag stod uppe i andra våningen och blickade ut genom fönstret. Snart hade ett 20-tal samlats, som alla, efter mitt lilla trevande hälsningsanförande, antecknade sig som medlemmar. Det var en god början.

En interimstyrelse blev vald vid samma tillfälle med undertecknad som sammankallande.

Den 12 juni hade vi vårt första styrelsesammanträde. Styrelsen konstituerades, varvid den fick följande sammansättning:

Ordförande, undertecknad.
Sekreterare, Anders Redén.
Kassaförvaltare, Einar Strandberg.
V. ordförande, C. E. Kolming.
V. sekreterare, Emil Rogård.
Styrelsesuppleanter, K. W. Karlsson och Henning W. Hanefors.

I oktober månad hade vi vårt första höstmöte, varvid närmare ett 30-tal nya medlemmar invaldes. Vid detta möte behandlades bl. a. stadgefrågan, inträdes- och årsavgifter m. m.

Den 7 mars 1935 samlades det första årsmötet på Hotell Neptun. Efter mötet avåts gemensam supé under gemytliga former.

Som föreningens ekonomi ännu inte var så lysande hade vi ej råd att till varje styrelsemöte hyra lokal, varför lokalfrågan löstes på ett sådant sätt, att styrelsemed-

lemmarna i tur och ordning mottog styrelsen i sina hem. Sedan de frågor som stodo på dagordningen avverkats, bjöds på kaffe med dopp. Detta var verkliga glädjestunder, väl värda att minnas. Vid detta tillfälle vill jag till mina styrelsekamrater framföra mitt tack för det goda samarbete och intresse som ådagalades. Alla var glada över de kan hända många gånger betungande arbetsuppgifterna, många fritidstimmar ägnades åt kamratföreningens arbeten, alla hade en tanke: en stark och fast sammanslutning.

Under årens lopp har en del utflykter och resor företagits för att medlemmarna skulle få lära känna varandra.

Dessa resor och utflykter har alltid gått i glädjens och gemytlighetens tecken, och sammanhållningen har alltid varit god. En hel del nya medlemmar ha efter hand anslutit sig.

Som undertecknad blev förunnad att under fem år föra ordförandeklubban, kunde jag konstatera, att medlemsantalet avsevärt ökades år från år tack vare goda styrelsekamrater med förstående för alla svårigheter. På grund av ökade arbetsförhållanden måste jag avsäga mig uppdraget som ordförande vid årsmötet den 11 februari 1939. Till efterträdare valdes Konditor Bertil Nilsson, som nu snart i femton års tid fört ordförandeklubban med all heder. Han har gjort och gör ett stort och gagnarikt arbete för vår kamratförening och vi tackar honom alla.

Som framgår av dessa minnesanteckningar har det gjorts en hel del för att dels roa och dels samla medlemmarna, såväl unga som gamla. Alla har visat ett gott kamratskap som har varit den sammanhållande länken i vår kamratförening.

För bilens make-up

HEPTA	billpolish	en överlägsen cleaner
DINITROL	bilvax	ger lackeringen höggglans
ANNITROL	pasta	gör cromen rost- o. fläckfri
PLASTOCROM		konserverar cromglansen

i parti från

Olof Söderberg & C:o

Ranängsgat. 6, Göteborg C

Tel. 15 07 77

Göteborgsföreningen fyller 20 år 1954.

En återblick.

1934 19/5. Efter kallelse genom annons i dagspressen bildades på restaurant Gamle Port i Göteborg Göta Trängkärs kamratförening, Göteborg.

12/6. Styrelseval jämte bestämmelser om års- och inträdesavgifter.

4/10. Höstmöte, varvid stadagefrågan ordnades.

1935 7/3. Arsmöte, vid vilket sergeant A. Sunnerbo höll ett med ljusbilder kåserande föredrag om regementsstaden Skövde, Trängen, samt vid denna mer och mindre kända personligheter.

11/6. Beslöts på extra sammanträde att deltaga i Trängens 50-årsjubileum, varifrån föreningen fått inbjudan från Skövde.

1/9. Deltog i 50-årsjubileets firande i Skövde varvid medlemmarna mangrant deltog och

reste upp i bussar och abonnerade järnvägsvagnar.

1936 8/2. Arsmöte med major Jens Falkengren som gäst, vilken härvid höll ett intressant föredrag jämte historier från Karlsborg och Skövde.

22/10. Höstmöte, med olika föreningsfrågor.

15/11. Utflykt med promenad Floda—Hindås.

25/11. Anordnad dans och supé för föreningsmedlemmarna med damer.

1937 6/2. Arsmöte. Herr Seeger höll efter supén ett kåserande föredrag om hur påsken firades vid T 2 för 25 år sedan.

23/5. Busstur efter inbjudan av fanjunkare Frössling till Kungsgården i Alvhem. Hemresa över Kungälv med besök på Bohus Fästning.

19/9. Fisketur med M/F Varholmen i Göteborgs norra skärgård.

16/11. Höstsammanträde, varvid bl. a. diskuterades om anskaffande av en föreningsfana.

1938 12/2. Arsmöte. Gäst fanjunkare Riste, som framförde hälsningar från chefen och kåren i Skövde. Uppträdande av "Kruschen", Malajen och föreningens egna förmågor.

22/5. Utfärd till Nya Varvets Örlogsstation, varvid besök även gjordes på Älvsborgsön och Västerberget.

11/10. Höstsammanträde. Bl. a. diskuterades eventuellt samarbete med övriga militära kamratföreningar i Göteborg.

7/12 Korvafton med uppträdande av egna förmågor.

1939 11/2. Arsmöte med ordfö-

Mätte samma goda anda och enighet råda som hittills. Då kommer Kungl. Göta trängregementets kamratförening i Göteborg att leva länge.

Göteborg i sept. 1953.

Sam Seeger.

vid lindriga fall av hemorrojder och frostsador. Brännskador, ömma fötter, klåda, sårskador, hudirritationer, såriga bröstvårtor, solbränna, variga händer. Värdefull vid spädbarnsvård.

Första styrelsen. Sittande från vänster Strandberg, Rogård, Seeger, Redén. Stående Hanefors och Kolming. Karlsson saknas.

När det gäller RAKNING eller KLIPPNING

då står Elon med kniv och sax i högsta hugg
rakar och klipper Din ostyrliga lugg.

ELON SVENSSONS Rak- och Frisérsalong

Västergatan 39, Göteborg.

randebytte Seeger—Nilsson. Gäst från Skövde fanjunkare Feiding, Sigvard Moberg debuterade som hallåman och visförfattare i föreningens egen radioutsändning.

18/5. Utfärd till Backamo med besök i 17 gamla kvarvarande baracker och sjukhusbyggnad, där en del av våra äldre medlemmar upplivade minnen från gångna tiders rekryttjänstgöring.

2/11. Höstmöte, varvid en del stadgeändringar godkändes. Supé och muntrationer.

8/12. Soaré i Göteborgs Konserthus, anordnad av de militära Kamratföreningarna i Göteborg, på initiativ av vår ordförande Bertil Nilsson. Behållningen gick oavkortad till den Göteborgska neutralitetsvakten.

1940 7/2. Arsmöte, bl. a. fattades beslut om antagande av den gemensamma trängnålen, som vårt föreningsmärke.

19/11. Höstmöte, där det behandlades en del frågor från Militära Kamratföreningarnas arbetsutskott. Efter supén talade vår ordförande Bertil Nilsson om sina upplevelser under sin frivilligtjänst i Finlands vinterkrig.

1941 19/2. Arsmöte. Gäst kapten Carell som framförde hälsning från kårchefen och kåren och talade över ämnet T 2 av idag. Kapten Carell skänkte sin andra tavla att utlottas inom föreningen, en stor hjälp till vår föreningsfanans anskaffande. Medverkande "Kruschen", som slog igenom med nya visan "Det var trängens bataljon som drog i fält, Faderalla la".

18/10. Höstmöte med supé, sång, historier m. m.

1942 21/2. Arsmöte. Efter mötet supé och gästuppträdande av Verner Ahslund m. fl. Lotteri för föreningsfanans anskaffande.

3/10. Höstmöte på Köpmännens Hus. Föreningen hade som gåva av "Svenska Flaggans Dag" emottagit en svensk fana. Överste Torgny Unge som hedrade oss med sin närvaro, höll ett anfö-

rande, varefter våra medlemmar paraderade för fanan. Efter supén skildrade överste Unge Trängens utveckling och nuvarande arbetsdag vid T 2.

1943 27/2. Arsmöte med fänrik Rosenblad från Skövde som gäst. Föreningens 10-årsfirande planades.

16/5. Utfärd till Göta Flygflottiljs förläggning i Säve. Föredrag av major Adlercreutz, demonstration och flyguppvisningar. Vid middagen överlämnade vår ordförande Bertil Nilsson en tennkanna som gåva, att uppsättas som vandringspris inom F 9 idrottsförening.

23/10. Höstmöte, varvid meddelades att Riksheraldikern godkänt förslaget till vår föreningsfana.

1944 19/2. 10-årsjubileet högtidshölls på Lorensbergs Restaurant. Efter hälsningsanförande av Bertil Nilsson invigdes vår föreningsfana. Överste Th. Unge höll högtidstalet. Inbjudna som gäster överste Th. Unge, kapten Carell, fanjunkare Riste och sergeant Hagbrink, samtliga från kåren i Skövde, varjämte inbjudan utgått till övriga kamratföreningar i Göteborg. Flera av dessa voro representerade. Till föreningens första hedersledamöter utsågs överste Th. Unge och föreningens stiftare och förste ordförande herr Sam Seeger. Till jubileet hade utgivits en minnesskrift, redigerad av herr Henning W. Hanefors.

10/9. Deltagande i Kårens dag i Skövde. Högtidligheten började kl. 10.20, då en hederspluton från kåren jämte musikkår mötte upp vid järnvägsstationen, varefter vi med vår föreningsfana marscherade upp till kasern. Festligheterna har tidigare ingående refererats.

11/11. Höstmöte å Kontoristföreningen med supé, varefter vår gäst, major Fischer från Skövde, höll ett kåserande föredrag om Hälsningsplikten och civil och militär disciplin.

1945 17/2. Arsmöte på Hantverksföreningen med ett hundratal närvarande.

10/11. Höstmöte på Hantverksföreningen. Bland annat diskuterades ett förslag till bildandet av en Fo-kamratförening. Vår förening yrkade avslag, men föreslog att intresserade måtte ansluta sig till någon av de redan bildade kamratföreningarna.

1946. 9/3. Arsmöte på Hantverksföreningen. Efter förhandlingarna supé, dans och stor basarförsäljning av firman "Hå-ess", vilken tillförde föreningens kassa ett gott tillskott, bl. a. inköptes ett vandringspris inom Idrott för T 2. Gäst från Skövde förvaltare Ljunggren.

10/4. Herredag i Friggasalen, Gathenhjelmiska Kulturresevatet vid Pölgatan i Majorna.

30/5. Kamratföreningarnas dag i Göteborg. Efter vår förenings initiativ uppmarsch från Gustaf Adolfs torg till Götaplatsen, där defileringsägde rum inför ÖB, general Jung.

29/9. Besök vid Kårens dag i Skövde.

2/11. Höstmöte med samkväm på M/S "Kronprinsessan Ingrid".

1947 8/2. Arsmöte på Hantverksföreningen. Supé, ballongdans, försäljning firma "Hå-ess" m. m. Gäst löjtnant G. Danell från Ridskolan.

4/5. Fredsdagen samlades våra medlemmar jämte en del inbjudna från Skövdeföreningen, manskap och befäl med överste Unge i spetsen, omkring sjömanstornet (Kampanilen) vid Sjöfartsmuséet, för att hedra minnet av de svenska sjömän som offrat sina liv och de bortgångna beredskapsmännen i fosterlandets tjänst under krigsåren. Under medverkan av Hemvärnets musikkår förrättades korum av kyrkoherde Albin Rosengren. Tal hölls av överste Unge, som efteråt nedlade en krans till de fallnas minne. (Referat i Göta-trängaren augusti 1948.)

Sågade och hyvlade trävaror.

Alla slag av Byggnadssnickrier.

AB. Strömman & Larsson
Göteborg.

Tel. 22 21 90 (växel).

Listverk

Lamellörrar

Lamellträ

Träfiberplattor

1953 års styrelse. Sittande från vänster Wingård, Nilsson, Moberg
Stående Hanefors, Niklasson, Gertsson, Söderberg.
Schultz och Samuelsson saknas

Efter detta avresa med bussar till Ka 4 där kaserner och hallar besöktes, utflykt till Gamla Älvsborgsön, där fästningen besågs under Riksfästningsbyggmästare A. Tells ledning. Senare gemensam middag på Ka 4. Dagen avslutades med supé på Hantverksföreningen. En 12-timmarsdag med angenäma minnen.

14/10. Herredag på Gathenhjelmiska Kulturresevatet i Majorerna.

1948, 21/2. Arsmöte på Sankt Erics källare.

26/5. Fisketur med M/S "Odd", kryssning i Göteborgs skärgård.

22/8. Efter inbjudan från Skövde deltog vår förening i en utfärd över Varnhem—Husaby—Kinnekulle, en dag vilken deltagarna länge kommer att minnas. (Referat i Götaträngaren januari 1949.)

4/11. Höstmöte med korskupé vid Gathenhjelmiska resevatet i Majorerna. Gäst kapten Gösta Alm från Skövde.

1949 19/2. Föreningens 15-årsjubileum firades på Lorensbergs Restaurant festvåning. Hemvär-

nets musikkår inledde under musikdirektör Bror Lundströms ledning med Kungl. Göta trängkårs paradmarsch, varefter sammanträdet öppnades av ordföranden Bertil Nilsson som hälsade medlemmar och gäster välkomna. Högtidstalet hölls av T 2:s nyutnämnde regementschef, överste Sten Camitz, som berörde fosterlandskärleken och betonade även att större förståelse måste eftersträvas mellan individer och mellan världens folk. Han prisade och tackade slutligen kamratföreningen i Göteborg för vad den utträttat under de gångna 15 åren och med en hälsning från regementet överlämnade han regementets guldplakett. Efter marschmusik och nationalsången intogs gemensam festmåltid.

10/3. Arsmöte med omval av styrelsen.

22/5. Utfärd till Borås med gudstjänst i Ramnabyrkan, efter psalmsång och kort predikan av regementspastor Lemar, tal av överste Camitz. Rundvandring i kulturrika Ramnaparken, därefter avmarsch till Kungl. Älvsborgs Regementes kaserner med förbi-

Örgryte Konditori

Innehavare

Bertil Nilsson.

Tel. 20 55 11.

Olof Skötkonungsgatan 21,

GÖTEBORG.

marsch för överstarna Brinck och Camitz. Kaffeservering i Älvsborgssalen, sammanträde för eventuellt bildandet av en lokalavdelning av trängens kamratförening i Borås. Dagen avslutades med middag i regementets matsal.

25/9. Deltagande i Regementets dag i Skövde.

8/11. Höstmöte i Gathenhjelmiska Kulturresevatet.

1950 1/3. Arsmöte med beslut att anordna dansafton 4/3.

4/3. Arsbal med lotterier och andra överraskningar.

18/9. Utfärd till Karlsborg med besök i fästningen och vid Lv 1.

7/11. Höstmöte med korskupé i Gathenhjelmiska Kulturresevatet. Gäst kapten Danell.

1951 18/2. Av vår förening anordnad fredsgudstjänst i Masthuggskyrkan, där även andra organisationer representerades, bl. a. Göteborgs Röda Korskår, Göteborgs kvinnliga bilkår, Befälsförbundet och Göteborgs Lottakörer. Sedan samtliga organisationers fanor placerats uppe i koret, sjöngs "Vår Gud är oss en väldig borg". Kyrkoherde Rosengren predikade och erinrade om det fredsbudskap,

Spec.:

God

sandjordspotatis i parti

OTTO CLAESSON

Borgaregatan 13, Göteborg.

Telefon: 15 88 51, 19 30 88, bostaden 25 68 20.

Under säsongen:

Blåbär, Lingon,

Hjortron,

UTSÅDESPOTATIS.

Alvsborgsgatan 48, tel. 14 18 73. Kompassgatan 10, tel. 14 11 13.
GÖTEBORG.

För tändernas vård - "JOD-KALIKLORA".

när det gäller Färger,
Fernissor, Penslar,
Artistmaterial m. m.

vilket nämnes i FN:s stadgar, ett budskap som vår kristna kyrka vill vittna om. Därefter bestogs predikstolen av överste Sten Camitz (se omslagsbilden på Göta-trängaren 1951) som bl. a. citerade den apell som arbetarpartierna i Danmark, Norge och Sverige nyligen sänt ut. "Det måste vara den fred som bevarar människans frihet och värde okränkta. Man måste i nuvarande läge stå stark om man skall värna freden". Kyrkoherde Rosengren avslutade med altartjänst. Spårvägens musikkår medverkade. Efter gudstjänsten intogs gemensam middag på Hantverksföreningen, där bland våra gäster märktes förutom överste Sten Camitz, friherre Nils Hj. Palmstierna, kyrkoherde Rosengren, kapten Kristler m. fl.

26/5. Militärt kamratmöte i Göteborg med deltagande från militära kamratföreningar i Danmark, Norge och Sverige. Vår förening stod som värd för träng- och intendenturtruppernas representanter vid en vårbal med supé på Slottsvikens pensionat intill Råda-

sjön. (Referat i särskild artikel i detta nummer.)

7/11. Höstmöte (Herredag) avhölls på Hemvärnsgården i Redbergslid.

1952 2/2. Arsmöte på Hantverksföreningen. (Referat i Göta-trängaren 1952.) Gäster överste Sten Camitz, överstelöjtnant B. Sandberg, kapten G. Danell från Skövde samt friherre Nils Hj. Palmstierna och kyrkoherde Albin Rosengren från Göteborg.

4/5. Anordnat en "Mystisk tur" med avresa från Gustav Adolfs torg kl. 9 på förmiddagen. Ett 50-tal medlemmar med familjer medföljde bussarna och färden gick genom de natursköna bygderna Alingsås—Ödenäs—Hindås.

16/8. Efter inbjudan från Skövde, var ett stort antal av våra medlemmar närvarande vid Trängregementets Kamratförenings årsmöte. Sedan förhandlingarna avslutats, intogs å officersmässen under överste Camitz utomordentliga värdskap en gemensam förnämlig supé, varvid kamratföreningens medlemmar jämte damer och en del inbjudna närvaro. Under supén överlämnade överste Camitz regementets minnesmedaljer till en del äldre medlemmar i kamratföreningen, av vilka medaljer tre stycken gick till vår förening.

17/8. Dagen efter. Regimentet firade sitt 60-årsjubileum vartill ytterligare Göteborgskamrater kommo. Dagens referat ut-

Otto Gjertsson Bageri

Gjertssons fullkornsbröd

Rekommenderas.

Myntgatan 14 - Tel. 22 37 70.

GÖTEBORG.

förligt på annan plats i detta nummer.

9/10. Höstmöte med efterföljande ärtmiddag vid Kulturre-servatet i Majorna.

1953 25/2. Arsmöte på Hantverksföreningen, varvid behandlades en del frågor om 20-årsjubile-ets firande samt planlades med anledning därav Göteborgsinslaget i detta nummer av Göta-trängaren.

Preliminärt program för detta jubileum återfinnes på annan plats i denna tidning. Vår förening önskar alla nuvarande och f. d. träng-are hjärtligt välkomna!

Göteborg i augusti 1953.

Einar Strandberg.

*Tag gärna med nya
medlemmar vid våra
sammankomster!*

SPECERIER

Tel.
16 95 23.

Wingårds Specerier

Dr. Sahléns gata 14, Göteborg.

MJÖLK

Tel.
20 18 29.

*"Kristet och fritt ville Sverige bo,
Råda för landet allena.
Därom i manlig och kristen tro,
Därom i strid eller lagfäst ro
Konung och folk sig förena."*

Kristet och fritt — i lagfäst ro — i frid vill vårt folk leva! Manlig och kristen tro! Det är idealet för svenskar.

När biskop J. A. Eklund skrev sin märgfulla, trosstarka och manligt friska och mäktiga psalm "Fädernas kyrka i Sveriges land", hade han framför sig bilden av de svenska fäder, som kämpat för ett älskat fosterland och för kristen tro. Vi ska känna tacksamhet för deras kamp, för friheten och freden — vi som nu få njuta frukterna av deras gärning. Men vi ska också leva i deras anda och under den tid, som blir oss beskärd att leva och verka, fullborda vad de begynt.

Vi, som var unga när seklet var ungt, låta gärna vår tanke glida genom de år som svunnit. Vi hålla stilla vid vissa milstolpar och perspektivet hjälper oss att bedöma tiden rätt så bra. Och frågor, inträngande och allvarliga, ställa sig framför oss: "Ha vi tagit vara på de gåvor och de möjligheter som Gud givit oss? Har vårt folk visat Gud tacksamhet och ära för fredens välsignelse?" Vi måste nog bekänna, att vi ofta glömt honom, av vilken vårt livs välstånd beror. Gud har inte alltid fått vår dyrkan

och vår hyllning. Materialism och utåtvändhet har kännetecknat mångas livförsel. Detta har satt sin prägel på vår fostran av de unga, som ska taga arv efter oss. Fädernas gudsfruktan skapade den trygghet, som hjälpte dem att möta livets svårigheter och prövningar utan att svikta. Lyckligt är det släkte, som får denna gudsfruktan och trygghet i arv och som får lära sig att rätt förvalta detta arv.

*"Framåt vår hoppfyllda längtan går
Ungdomen kristnad är Sveriges vår,
Sveriges framtid och hälsa."*

Ungdomen bär framtiden i sitt sköte. Vi kan inte offra för mycket för andlig vård och fostran av våra barn. Vi ska lära dem aktning och respekt för de andliga och moraliska värden, som kristendomen äger. Det är naturligt, att de unga behöva förebilder för att kunna forma sitt liv. Det beror i hög grad på oss äldre, om de skall finna det lönt att taga emot nåd och anvisningar, hur ett verkligt kristet människoliv ska vara. Jag tror, att ett personligt föredöme betyder mer än många moralpredikningar. Vi veta ju själva, hur vi som unga fick bestående intryck för livet ge-

nom mors och fars exempel och av vad vi hörde, såg och upplevde vid mötet med andra människor, som hade myndighetsställning gentemot oss. Man är aldrig så känslig för påverkan i god eller ond riktning som i unga år.

En sak som vi särskilt bör lära de unga är att leva i kristen frihet under kristet ansvar. "Frihet är det bästa ting, för den som frihet rätt kan bära." Tyvärr förväxlar man ofta frihet och självsvald. Det vore lyckligt om vi kunde lära varandra att frihet och frid — samvetsfrihet och samvetsfrid höra innerligt samman. Vårt älskade fria Sverige skall växa sig starkare ju mer det fylles av ett fribores släkte, som har friden kär och känner brödrakärlekens ansvar för alla människor. Ty det är detta Jesus Kristus har lärt mänskligheten, att ingen människa och ingen nation är eller får vara isolerad. Vi ha ansvar för alla i samma mån som vi äro kristna människor. Ska freden bli verklighet i världen, så få vi lära oss leva efter det allvarsbudets krav: "Älsken edra ovänner, gören väl mot dem som hata eder och bedjen för dem som förfölja eder." Det är svårt — men det går icke med mindre. Det är

Albin Rosengren

dock det förnämsta att vi se på varandra såsom människa mot människa, skapade av samme himmelske Fader och bestämda för samma mål: fadershuset med de många boningarna i himlen. Genom människornas uppfinningar har tekniken i våra dagar fört oss närmare varandra än någonsin.

Minnen från Karlsborgsåren.

I T 2 publikationer 1944 och 1949 har jag berättat om manskapets vid T 2 tjänstgöring, nöjen m. m. Jag vill nu här nedan ur minnet anteckna något om sjukvårdsförhållandena under ifrågakvarande tid.

Till T 2 förfogande stod då en läkare, tjänstgörande även vid volontärskolan samt ett sjukrum där T 2 sjukvisitationer verkställdes. I detta sjukrum, beläget i östra tornet av slutvärnet med utrymme för fem å sex sjuka, inlades endast lindrigt sjuka. Garnisonssjukhuset, där T 2 sjukvårdskompani eller rättare delar därav tidvis tjänstgjorde, låg då som nu utanför fästningsvallarna å Vanås udde.

Under sensommaren 1895 utbröt en häftig men godartad paratyfus-epidemi bland T 2 personal, varvid omkring hälften av manskapet insjuknade och fördes till sjukhuset. På grund därav evakuerades logementen i slutvärnet och manskapet förlades i tält. Då kinalösning, som då vanligtvis kallades Kina, vid denna tid av läkarna ansågs som ett osvikligt medel mot alla slags febersjukdomar, ordinerade tjänstgörande läkaren att den del av

manskapet, som icke inlagts på sjukhuset, skulle till skydd mot epidemien dagligen intaga en å två matskedar "Kina". Utdelningen av medicinen verkställdes av mig, som då tjänstgjorde som sjukvaktare

förd med nutidens sjukhusvård, mycket primitiv, särskilt då på dess medicinska avdelning. Vid läkarens ronder å sjuksalarna var hans stående frågor till patienterna följande: "Kan du äta — kan

"Lever han än?"

Det finns knappt några avstånd eller gränser mellan folken på jorden. Det bör väl inte i mänskligt, andligt, kulturellt avseende längre finnas murar mellan människa och människa. Det ser f. n. så omöjligt ut. Men en kristen är optimist. Bli vi kristna, sanna kristna, så ska vi kunna förenas i tro och kärlek och hopp. Jag tror att intet är så viktigt för oss som att se hoppfullt på ungdomen och framtiden. Ungdomen behöva kristna ideal. Det är dessa som skapar längtan framåt och uppåt. Så må vår önskan bli:

*"Kristnade ungdom, dig gånge väl.
Strid för Guds ära i Norden.
Kämpa för frihet åt bunden träl.
Gud bringe friden till Sveriges själ;
Gud bjude frid över jorden."*

Ps. 169.

Albin Rosengren.

Vinjetten: Masthuggskyrkan,
(Foto Birgit Nilsson.)

på sjukrummet. Då "Kina" smakade allt annat än gott var det ett ganska besvärligt göra att förmå ungdomarna att intaga den hälsobringande drycken.

Den läkare, som å garnisonssjukhuset då förestod den medicinska avdelningen, var en fanatisk beundrare av kinalösning som medicin. "Kina" skall hjälpa och hjälper inte det, hjälper ingenting" var hans ofta återkommande uttalande. Att "Kina" i många fall motsvarade doktors förväntningar var emellertid ett faktum. Saken var den, att många patienter, som mer eller mindre simulerade sjukdom för att undandra sig tjänstgöring, hellre läto friskskriva sig och lämna sjukhuset än att kvarstanna där och intaga den av dem avskydda medicinen.

Sjukvården å garnisonssjukhuset var vid ifrågakvarande tid, jäm-

du sova — har du öppning?" Frågorna besvarades mestadels med ja. Doktorn blev då mycket belåten och yttrade till den honom åtföljande sjukvårdaren: "Ja, ja, han är bättre, ge honom Kina." Om någon av de tillfrågade patienterna uppgav att han kände sig sämre, blev doktorn irriterad och miste sitt annars goda humör.

Då jag för 60 år sedan, eller närmare bestämt den 1/11 1893 första gången skrudade mig i T 2 vackra uniform var det inget fel med min hälsa. Några veckor senare insjuknade jag emellertid i feber och intogs å garnisonssjukhusets medicinska avdelning. Sjukdomen blev på grund av olämplig behandling både svårartad och långvarig, vilket gjorde att jag kom efter mina rekrytkamrater.

Som ett bevis bland de många på olämplig sjukvård å garnisonssjuk-

huset, för vilket sjukhusläkarna knappast kunde lastas, var att sjukrummen nattetid under den kallare årstiden mest kunde betecknas som iskällare. Uppvärmning av sjukrummen ägde rum medelst varmluft från en på n. b. förefintlig kamin. Nattetid förekom ingen eldning i kaminen, vilket gjorde att värmen till sjukrummen uteblev. Då vintern 1893—94 var

Bernhard Olofsson

mycket kall, mestadels 25—30 minusgrader, var vattnet i ett å mitt sjukrum befintligt handfat om morgnarna belagt med is. Att den låga rumstemperaturen nattetid icke bidrog till mitt tillfrisknande kan man förstå. Avdelningsläkaren hade också uppgivit allt hopp om mitt tillfrisknande och yttrade vid samtal med sjukhusväbelen: "Den där Olofsson är det till ingen nytta att göra något med, han dör i alla fall." På grund av doktors utsago kom väbelen en tid bortåt varje morgon att hos min sjukvårdare efterhöra mitt välbefinnande med frågan: "Lever han än?" Doktors uppfattning om mitt snara frånfälle hade nog gått i fullbord, om jag i fortsättningen skulle legat under hans vård. Av en händelse fick jag en dag besök av läkaren vid sjukhusets kirurgiska avdelning, som efter det han undersökt mig yttrade: "Här få vi lov att göra något, annars ligger han här

och dör." Under denne skicklige läkare och människoväns vård återfick jag så småningom min hälsa. Tilläggas kan att väbelen något år senare insjuknade och dog. Under dennes sjukdom och frånfälle tjänstgjorde jag som sjukvårdselev på sjukhuset och jag blev den som fick i uppdrag att sköta den sjuka väbelen.

En händelse, som inträffade på Karlsborg i början av 1890-talet och då väckte mycken munterhet, var följande: Fästningens kommandant och dess garnisonsläkare hade av någon anledning blivit ovänner. Vid ett tillfälle hade det kommit till den förstnämndes kännedom, att den senare utan kommandantens vetskap och tillstånd tillfälligt vistats på annan ort, var till han icke hade rättighet. Han ådömdes för sitt "snedsprång" av kommandanten en veckas arrest på sina rum. Doktors känslor vis å vis kommandanten blevo till följd därav icke bättre, vilket man lätt kan förstå. Vid ett tillfälle någon tid senare sammanträffade de båda männen, varvid doktorn förklarade att kommandanten led av en begynnande ögonsjukdom, starr. Kommandanten blev då förskräckt och frågade doktorn om råd för bot mot sjukdomen. Denne förklarade då att medicin i dylika fall icke hjälpte och att endast någon tids vistelse i ett mörkt rum vore att rekommendera för hävande av sjukdomen. Kommandanten godtog "medicinen" och stängde sig inne i ett till mörkrum iordningsställt rum i sin bostad. Efter två veckors förlopp ansåg doktorn att "sjukdomen" var hävd och patienten utom all fara. Doktorn lär sedermera ha yttrat: "Han (kommandanten) fick två veckor, jag bara en." Huruvida kommandanten sedermera fick kännedom om att doktorn "betalt honom för gammal ost" förmåler icke historien."

Göteborg den 16/7 1953.

BO.

(III. Börje Berg. 11. Komp.)

Jens Falkengren berättar.

I Göteborgsföreningens 10-års publikation skrev major J. Falkengren om sina hågkomster.

Här följer ett avsnitt, som säkert även för dagens läsare har sitt intresse.

"Några Göteborgsgrabbar, motorecykelföraren A. och bilföraren H. vill jag istället ge några rader.

A. var motoreyklist med benlädren fullproppade av skiftnycklar, tänger och alla de aggreganger en motorecykelförare bör ha lättåtkomliga. Och åka kunde han. Som befälhavare för en stor bilkolonn på väg mot Ulricehamn gav jag H. i uppdrag att varje halvtimme rapportera läget i kön. Hur han tog sig fram från kö till tät är ännu för mig en gåta, men punktligt som ett urverk var han framme. Tyvärr hade han träffat en mindre pålitlig Ada och blev sjukskriven i Ulricehamn, varför jag under den fortsatta marschen ned till Skåne ej vidare fick några rapporter.

Jens Falkengren

H. var min speciella bilförare, anförtrödd att sköta och köra min öppna Volvo. Han hade ett oändligt gott hjärta, men var till min kompaniadjutants förtvivlan omöjlig att bibringa någon som helst militär disciplin. Ofta var H. och

Allriskförsäkrade
KVALITETSUR

största sortering

hos
STJÄRNMAKARE

Ahlström

Sandtorget

Grundad 1874

Skövde.

Glasögon, Kikare, Barometrar

i högsta kvalitéer

Specialoptiker

AHLSTRÖM

Sandtorget, Skövde.

Grundad 1874.

Hunden i arméns tjänst.

Hunden först — soldaten sedan.

lydde rubriken i en dagstidning i december 1952. Häri omnämnes att inom III. militärområdet är en hundskola förlagd till I 17 i Uddevalla, varvid en hel del frivilligt anmälda hundar ställts till förfogande. Bland raserna märktes boxer, collie, dobermannpinscher, grönländshund, jämthund, riesenschnauzer, rottweiler och schäfer vilka alla numera provas inom armén.

Men detta med hundars användande i fält är inte något nytt. Redan 1912 vid min värnpliktstjänstgöring på sjukvårdskompaniet vid T 2 i Skövde, tjänstgjorde jag under dist.-korpralerna n:r 6 och 18 Johanssons ledning med träning av rapporthundar.

Den ras som då begagnades var collie. Vi hade 8 st. lydande namnen Boy, Kaj, King-Boy, Kurre, Eva, Viran, Tuttan 1 och Tuttan 2. Dessa var anskaffade av "Sjukvårdsföreningen för Sanitetshundars användande i fält" och var stationerade vid trängkåren i Skövde.

Ovanstående foto är taget 1912 under en fältmarsch.

127. 28/11. Strandberg.

bilen försvunna. Längre undrade jag däröver, men en dag kom jag oförmodat hem och fann då H. sittande vid matsalsbordet drickande kaffe med min 3-åriga lilla tös i knät. Förklaring: "Se Ingrid tycker det är så roligt att åka bil så vi far ut ibland och sen bjuder hon på kaffe." Jag vågade aldrig tala om detta för fanjunkaren.

Innan jag slutar vill jag ha sagt att med glädje minns jag alla pojkar från Göteborg. Något enstaka undantag kanske fanns, men i stort voro de vakna, rappa, glada och förstodo att med medfödd göteborgshumor snart finna sig tillrätta i den miljöförändring, som resan från Göteborg till kasernen i Skövde medförde. Tack för de glada stunder Ni berett mig!"

Hundtjänst 1912. Förf. nr 2 från höger

Skövde Andelsmejeris
produkter
REKOMMENDERAS
Tel. växel 2345

Arkitektfirma
F. A. Neuendorf & Son
SKÖVDE
— Tel. 418 —

SKÖVDE

Tel. 4003 - 271

Försäljer Hansa Borgward personvagnar
och Borgward lastvagnar

Kunskap och kamratskap.

De första veckorna efter den 2 december 1929 var en kritisk period i en ung mans liv. Den unge mannen hade intill detta datum haft en högt positiv inställning till försvaret, så positiv, att han några år tidigare sökt anställning vid krigsmakten men avvisats med kall hand på grund av för klen kroppsbyggnad (tyvärr är kroppsbyggnaden litet för kraftig nu). T 2 i Skövde fick ta hand om rekryten, som sista månaden 1929 höll på att förvandlas till antimilitarist.

Varför? Därför att den unge rekryten fann det löjligt att stiga upp mitt i natten (omkring kl. 6 fm.) för att tvätta sig, borsta tänderna, behålla i minnet vem som var Sveriges regerande kung, nämna namnet på åtminstone ett statsråd, hälsa med huvudvridning, som gjorde halskotorna ömma som liktorn, dricka kaffe och äta "kuse". Den unge rekryten (jag) kunde det mesta om regerande kungar, tandborstning etc. långt tidigare och avskydde instinktivt att stiga upp mitt i "natten". Den antimilitaristiska inställningen stärktes efter några veckor, då jag skälldes ut av en officer (offentligt i matsalen) för att jag inte hälsade på honom. Faktum var att jag aldrig sett kaptenen. Redan som 20-åring hade jag för övrigt för vana att inte hälsa på personer som jag inte såg. Direkt "knäckt" blev jag som en månad gammal rekryt, då jag dristade mig till (efter att ha läst en dagorder) att meddela kårchefen och en sergeant hur man stavar till disciplin och tolka (på skidor efter motorcykel). Båda orden voro felstavade på dagordern. Eftersom man högaktningfullt struntade i mina påpekanden ansåg jag att skam gick på torra land och att dumheten regerade. Jag började förstå antimilitaristerna

och stärktes i min uppfattning, när jag såg hur man på T 2 vräkte i oss mat till julen. Inget ont i detta, men kontrasten var slående med tanke på att vi innan julen ringdes in hade utspisats med kost som var i absolut magraste laget.

Förståelsen för dem som hackade på försvaret varade inte lång tid. Så småningom begrep jag, att

Ake Lundh är redaktör i GP och var under kriget krigskorrespondent i Warszauca

det finns människor som inte bryr sig om hygien, som inte vill rätta sig efter andra (som har rätt), som betraktar försvaret som något synnerligen världsfrämmande och onödigt, som av ren ilska och trilska inte vill hälsa på en förman. Så när som på stavningsfrågan begrep jag att försvaret var något som kunde ha en viss betydelse för speciellt ett fredsälskande folk i ett fritt land.

Jag började t. o. m. anse att disciplin med eller utan "sc" var något rätt väsentligt i det militära. Många år efter skövdesejouren fick jag anledning att syssla med disciplin. Det var i Polen. Någon stack en revolver i handen på mig och sade: "försöker någon tränga sig förbi porten så skjut." Det var första gången jag fick order om att skjuta ihjäl någon — om det behöves. Inget resonemang. Det var bara att lyda. Sådant känns lite un-

derligt. Eller har ni varit med om en snabblektion i gasmaskkännedom? Jag har på tio minuter fått lära mig hur man använder gasmask. Den kom aldrig till praktisk nytta.

När man ser tillbaka på sådana episoder, utspelade i verkligheten, så får man ett annat intresse för det svenska försvaret. Drill och disciplin är tydligen sådant som hör ihop med försvaret av ett land. Jag har sett hur oövad ungdom kämpat som lejon mot fienden — till ingen nytta. Med livet fick dessa ungdomar plikta, därför att entusiasm, hur brinnande som helst, förintas av en välriktad revolverkula.

Rekryten är för mig något mer än fullgörandet av ett bestämt antal dagar i militäruniform. Visst finns det befäl, som kan göra en del av rekryten till en mardröm, men det finns misslyckade förmän även på en civil arbetsplats. Med alla de möjligheter nutidens ungdom har att "hålla efter" sitt befäl, är risken för att rekrytären skall slarvas bort ganska minimal. Vad man inte minst sätter värde på i vapenrocken är det kamratskap som uppstår. Den kamratskapen fördjupas allt eftersom åren går och visdomen rinner till. Man skall aldrig glömma att det kamratskapet kan vara av ovärderlig nytta, om det kalla kriget övergår i något värre. Då får man god användning både för kunskap och kamratskap.

Ake Lundh.

Lindbergs

BILSKOLA

BILUTHYRNING

KÖRKORTSBOK

Centrumhuset

Skövde

Inneh. fanj. å res-stat
ERIK LINDBERG
Tel. 1125

För uthyrning

16 mm. Ljudfilmsapparat
Trådinspelningsapparat
Bildbandsapparat
Högtalareanläggningar
för inom- och utomhusbruk

Firma RADIO

SKÖVDE

Ös- och medaljregn på Regementets dag.

Regementets Dag, som till äminnelse av T 2:s 60-åriga tillvaro firades den 17. augusti i fjol, blev trots det miserabla vädret en anslående högtidlighet. För dem av våra läsare, som icke voro närvarande, kan det måhända vara av intresse med en skildring i text och bild från evenemanget.

Uppmärksammade inslag i programmet var utdelning av utmärkelser och en rafflande motocrosstävling. Genom att sålunda belöna sina trotjänare och samtidigt ge de unga tillfälle till tävlan i en modern och uppskattad gren ville regementet på denna sin högtidsdag

ratföreningarna till militärbefälhavaren, generalmajor Collander.

Denne hälsade trupperna och erinrade om den beredskap som tiden kräver av dem. Han hade också haft glädjen att vid en inspektion av regementet konstatera att denna beredskap vid T 2 var god.

Överstinnan Camitz välkomnar generalmajor Collander och landshövdingeparet Domö

räcka handen åt både den gamla och den nya tiden. Men vi skall börja från början.

Nattens och förmiddagens ösregn avskräckte sannolikt många från ett besök. Icke desto mindre kunde kamratföreningarna, som kvällen innan varit samlade till årsmöte och samkväm i officersmässen, uppvisa en aktningsvärd numerär, när "veteranerna" med P 4 musikkår och fanor i spetsen kl. 11.00 på söndag förmiddag från Sandtorget anträdde marschen mot T2 kasern. Med raka ryggar och taktfasta steg svängde de in genom kanslihusgrinden och marscherade upp på högra flygeln av regementet, som stod uppställt på kaserngården. Regementschefen, överste Camitz, tog först emot och avlämnade därefter regementet och kam-

Ansvar för ungdomens fostran

Efter korum, som inleddes av regementspastor Wetterholm, tog regementschefen till orda. Han yttrade bland annat:

Kungl. Göta trängregemente kan icke, såsom de flesta av Sveriges regementen uppvisa gamla anor. Trängvapnet såsom sådant har endast ett 60-70-tal år bakom sig, regementet som truppförband 61 år.

På grund av regementets ringa ålder har några djupare traditioner ännu icke hunnit skapas. Denna och liknande högtidsdagar äro dock bl. a. ägnade att bidra till utvecklandet av sådana. Många kunna kanske invända att man icke bör söka skapa traditioner, emedan gamla förlegade åsikter och sedvänjor härvid lätt kunna följa med. Vi skola dock icke

förkasta allt gammalt och i ovist skaparnit förnya för förnyandets egen skull, utan vi böra med eftertanke sova och bevara allt det goda och riktiga som funnits förr och finnes i det närvarande. De goda traditionerna äro särskilt ägnade att verka sammanhållande och bindande inom ett regemente.

Då vi nu blicka tillbaka på trängvapnets och regementets uppkomst och utveckling måste vi med respekt och uppriktigt erkännande giva vår hönör till de män som skapat och utvecklat trängvapnet och detta regemente. Vi rikta därför i denna stund med tacksamhet vår hyllning och beundran till regementets forna personal. I första hand rikta vi denna hyllning till trängvapnets och regementets förra inspektörer och chefer, ledare och föregångsmän, samt allt det befäl av olika grader som under årens lopp verkat och haft sin livsgärning inom truppförbandet. Jag riktar mig särskilt till de här närvarande förra cheferna samt till alla de officerare, underofficerare och underbefäl, som varit fast anställda vid regementet. Jag riktar mig även till alla de män, som tidigare fullgjort sin värnplikts-tjänstgöring här vid förbandet och särskilt till dem som nu mött upp för att erinra sig gamla tider och träffa gamla kamrater. Kamratföreningarna inom regementet har en betydelsefull uppgift att fylla. Rätt handledda kunna dessa föreningar utgöra en sammanhållande länk mellan äldre

Dagens värd överste Camitz

och yngre personal som varit eller äro knutna vid truppförbandet samt utåt skapa känsla och förståelse för förbandet och den militära utvecklingen.

Såsom jag tidigare berört har T 2 i snart 50 år haft sin tillvaro i Skövde stad. Förhållandet mellan truppförbandets personal och stadens och bygdens befolkning har alltid varit gott. Regimentet önskar i denna stund betyga sin tacksamhet till staden och dess innevånare samt länet och dess befolkning för den förståelse, det tillmötesgående, den hjälpsamhet och den gästfrihet, som kommit regimentet och dess personal till del under de gångna åren.

Regementschefen lämnar av till militärbefälhavaren

Bland gästerna märktes förutvarande kårcheferna generalmajor Björck och överste Holmberg

Ungdomen och dess fostran har numera ställts i en särskilt skarp belysning. Hos ungdom har alltid funnits, finnes och kommer alltid att finnas något av gott och något av ont. Ungdomen är bildbar och lättledd. Det måste därför i mycket bero på dem, som har ungdomens fostran om hand, huru ungdomen formas och slutligen mognar. Arvsanlag, miljö och tidsanda inverkar ju givetvis även på utformningen och mognaden. Huru skarp kritiken än må vara måste man dock — i sanningens intresse och om man närmare följer ungdomen och dess utveckling — erkänna att densamma i många avseenden är bättre nu än förr. Emellertid finnas inom vissa skikt bland ungdomen tendenser, vilka inför framtiden verka skrämmande. Upplösnande krafter

verka inom dessa skikt, vilka kritiklöst följa dem utan att lyssna till varningarna om de faror som möta. Här har samhället ett problem, som snarast måste på ett tillfredsställande sätt lösas. Dessbättre kan jag intyga, att det vid regimentet i mycket få fall förmärks något av dessa upplösande krafter under årens lopp och under de senare åren har andan inom regimentet varit mycket god. Jag nämner detta för att lugna eventuellt oroliga föräldrar.

Vi militära lärare äro de sista i raden bland dem som ha ansvaret för ungdomens fostran. Vi känna ansvaret och söka göra vårt bästa. Vi äro utomordentligt tacksamma för den hjälp i förväg vi kunna få av särskilt föräldrarna till de blivande soldaterna, de civila lärarna samt de statliga och kommunala myndigheterna i ungdomens rätta fostran och förståelse för den kommande militära utbildningen och icke minst för den hjälp

Kamratföreningarna stodo på högra flygeln

"På sadelplats" märktes landshövdingeparet och generalskan Colliander samt på andra raden bland andra fälläkare Bergstraud, överste Holmberg, generalmajor Björck och stadsfullmäktiges ordf., riksdagsman Sundström (räknat från kameran)

de olika politiska sammanslutningarna och fackorganisationerna kunna lämna i detta avseende.

All regementets personal, befäl och meniga, tjänstemän och övriga civila befattningshavare ha i dag mött upp för att inför landshövding och militärbefälhavare samt inför stadens och länets befolkning betyga sin vilja, sin önskan och sin strävan att fullgöra de krav och de uppgifter, som H. M. Konungen och fosterlandet ställa på oss.

Med tacksamhet och erkännande skola vi minnas att våra företrädare skapat och uppbyggt vårt regemente till vad det nu är. Med detta såsom grund skola vi söka fullgöra våra plikter och skyldigheter efter bästa förmåga och med full förståelse för att allas blickar läro riktade på oss, men även tacksam förvissning om och känsla av att allmänheten, staden och länets befolkning samt myn-

digheter och press förstå oss och hjälpa oss i vår dagliga gärning.

Festligt i exercishuset

Så följde frammarsch med fänrik Skeppstedt som fanförare, varefter regementets militära personal samt kamratföreningarna verkställde förbimarsch för militärbefälhavaren.

Högtidslunchen i exercishuset var både festlig och gemyttlig. Hotell Billingen med assistans av lottakären stod för serveringen. Överste Camitz inledde talens rad och berörde bland annat det goda samarbetet mellan militären och staden. Han förrättade också medaljutdelning till regementets trotjänare. Särskilt löjtnant Nils Carlsson blev hjärtligt hyllad för sin ovanliga utmärkelse, Vasamedaljen i guld.

Militärbefälhavaren generalmajor Colliander under förbimarschen, åtföljd av sin stabschef major Frisén. Regementschefen överste Camitz med stabschefen kaptän Danell "uppvaktar"

HÄLLENBERGS

är adressen när det gäller Edra bilproblem.

Modern verkstad — väl sorterat lager — perfekt service.

Bensin och oljor
Däck och slangar
Bärgningsbil

Aukt. försäljare

Skövde telefon 3630 växel.

I fortsättningen talade landshövding Domö och stadsfullmäktiges ordförande, riksdagsman Sundström. Bland övriga gäster märktes förutom militärbefälhavaren två av T 2:s förutvarande chefer, generalmajor K. G. Björck och överste A. Holmberg, representanter för myndigheter och föreningar, med vilka regementet haft ett gott samarbete, samt ett stort antal "jordgubbar", d. v. s. markägare, som välvilligt ställt marker till förfogande vid regementets övningar.

Följande plaketter och medaljer

utdelades bland annat:

Plaketter guld (sockel): Skövde stad.
Vasamedaljen i guld (5. storleken):
löjtn. N. Carlsson.

Kungl. Patriotiska Sällskapets medaljer, silver, 1:a storl.: reparatör O.

Kamratföreningens tåt med bl. a. Söderberg, Eliasson och Nilsson (skymd)

Kamratföreningen verkställer förbimarsch

Blom, kassör J. Johansson, bagare G. Bodin. Silver, 2:a storl.: skomakare E. Sjöström, köksförest. G. Qvlnstedt, hushållerska E. Johansson, sömmerska L. Andersson. Silver, 3:e storl.: bitr. köksförest. E. Andersson.

Därefter utdelades regementets minnesmedalj i silver till alla inbjudna markägare.

Motocross

Efter lunchen, som för de icke särskilt inbjudna intagits i matsalen, följde visning av lokaler och

utbildningsmateriel och som kulmen på det hela kördes motocrosstävlingar på regementets nya motocrossbana vid Hasslum—Sörgården. Genom det ymniga regnandet före och under tävlingen blev banan ytterst slipprig och svårbemästrad och de tävlande antogs snart formen av lergubbar. Motorcyklarna slirade, välte, rullade runt och åkte baklänges trots förarnas förtvivlade försök att hålla dem på rätt köl. Första heatet, som var uppvisningsheat för värnpliktiga och kördes med Monark standardcyklar, urartade till rena villervallan. Stundtals grötade fordonen ihop sig till en enda röra och det var bara att släpa undan "ra-

N. J. Frisk
Måleriaffär
Skövde

— Tel. 413 —

Löjtnant N. A. Carlsson, hela regementets "Lotta", fick mottaga Vasamedaljen i guld

ceråken" ur banan. Det fordrades emellertid stor uthållighet för att genomföra loppet och konditionen ställdes på hårda prov.

Banan var 1.100 m. och kördes sex varv i kvalificerings- och uppvisningsheaten o. 12 varv i finalen. Det var bara två förare, som kunde fullfölja i finalen, nämligen armétekniker Glad och furir Larsson, P 4. Båda hade samma poäng och lotten avgjorde till Larssons fördel. Lagpriset gick till P 4 och vandringspriset till bäste T 2:are hamnade hos furir Svensson.

Volontär för 50 år sedan.

En numera pensionerad underofficer, som föredragit att inför läsekreten kalla sig "Hästvän", ger här några glimtar från sina första anställningsår vid Kungl. Första Göta Trängkår i Karlsborg 1902—1905.

Anställning

Hösten 1902 anställdes vid 1. komp. i egentlig trängtjänst 16 volontärrekryter, varav underteck-

nad var en. Prövning till anställningen skedde för min del redan i mars. Efter läkarundersökning vidtog prov inför dåvarande regementskvartermästaren, kapten H. Härleman, med kårchefen, överste Svante Falk, som åhörare. Proven omfattade innanläsning, skrivning och räkning. Efter de egentliga proven förhörde sig kårchefen om mina personliga förhållanden och om anledningen till mitt val av

"Patriotiska" medaljörer samlade kring regementschefen. Från vänster Hugo Strid, Gustaf Bodin, Lisa Andersson, Elna Johansson, John Johansson, O. Blom och Erik Sjöström

Trots att tävlingens sportsliga värde blev tvivelaktigt kunde den till ett par tusen personer uppgående publiken knappast klaga på underhållningen.

Kvällen anslogs åt festligheter, kategorivis med många gäster. Sålunda hade de olika befälskårerna och den civilanställda personalen ordnat samkväm i olika former, medan de värnpliktiga dansade i exercishuset med stadens inbjudna unga damer tills långt fram på natten.

Rättelse.

Genom ett bortfall vid ombrytningen har skomakare H. Strid icke kommit med i förteckningen på silvermedaljörer 2:dra storl. på föreg. sida.

Skaraborgs Bilaktiebolag

TEL: Kontor 2722

Verkstad o. lager 522

Försäljer: Chrysler, Plymouth o. Standard personbilar, Plymouth-Fargo lastbilar och Ferguson traktorer.

Reservdelar o. Bitillbehör.

Goodyear o. Michelin bilringar.

BILVERKSTAD

BENSIN och OLJOR.

Glada göteborgare köar framför matsalsingången

truppslag samt klarlade framtidsutsikterna och fördelarna med fast anställning vid krigsmakten.

Förläggning

Bataljonen, som just i dessa dagar upphöjts till heder och värdighet av kår, var vid denna tid förlagd till Karlsborgs fästning, närmare bestämt i det långa slutvärnets östra del. Valven i nedre våningen voro i anspråk tagna som logement, medan våningen en trappa upp inrymde underofficersbostäder, expeditioner och lektionssalar.

Till fästningen, som var utbyggt för en krigsbesättning av 6.000 man, voro dessutom förlagda Karlsborgs artillerikår och Göta ingenjörskår. Utanför fästningsbyggnaden funnos diverse byggnader, bland vilka märktes befälsbyggnaden för officerare, vidare förläggning för infanteriets volontärskola samt diverse stallar, ridhus, förråd och inte minst den till exercishus omändrade gamla kyrkan strax norr om slutvärnet. Mitt i slutvärnet låg den ståtliga nya garnisonskyrkan.

Det kompani jag tillhörde med en stamstyrka av 52 man jämte ett 10-tal värnpliktiga militärarbetare var under mitt första år och vinterhalvåret förlagt i ett enda stort logement med kompaniets äldste distinktionskorpral som logementschef. Var övertygad om att där rådde ordning. Förläggningen uppvärmdes genom stora kaminer. Belysningen var fotogenlampor. Under sommarhalvåret, då värnpliktiga voro i tjänst, var förläggningen ordnad även i slutvärnets överbyggnad av trä, avsedd att rivas vid krigsutrustning. Kokinrättning, matsal samt arrester liksom marketeri voro inrymda i östra valvet.

Organisation och utbildning

Som chef för stamkompaniet var kommenderad en högskoleutbildad artilleriofficer och i kompaniet ingick en fanjunkare som adjutant, en distinktionskorpral som dagkorpral samt förrådskorpraler, städare, dagunderofficer och hovslagare.

Under vinterhalvåret funnos vid kompaniet tre utbildningsenheter, nämligen underofficers-, korprals- och volontärrekrytskola. Samtliga

skolchefer voro intransporterade kavalleri- eller artilleriofficerare, då truppslaget ännu saknade egen officersrekrytering.

Efter vederbörlig utrustning vidtog en intensiv utbildning. Målsättningen var, enligt den tidens fordran, att under 1. året av oss göra väldisciplinerade soldater, som kunde lyda utan reservation, som kunde rida och köra hästar och som såväl till anfall som för svar tillfredsställande förmådde använda sina vapen, nämligen sa-

Kl. 5.30	Revelj
6—8	Rykt och stalltjänst
8—9	Gymnastik
9—10	Frukost
10—12	Exercis till fots
12—2	Ridning och körning
2—4	Middagsrast
4—5	Teoretisk undervisning
5—6	Stalltjänst
7.30	Aftonmål
9.30	Tapto
10	Tystnad

Ett exercispass på två timmar kunde bestå av exercis med blanka

"Allt detta befriade oss från fritidsproblem."

beln och karbinen. Efter omkring fjorton dagars utbildning, då vi bi-bringats någon liten ringa grad av militär hyfsning, ställdes en dag hela kåren upp i stor parad. Vi rekryter meddelades av kårchefen "Krigsmans erinran". Detta mitt första militära högtidstillfälle förhöjdes ytterligare genom att kårchefen kallade vår fanjunkare framför fronten, kungjorde hans av H. M. Konungen gjorda utnämning till svärdsman samt dekorerade honom med det vackra svärds-tecknet samtidigt som han yttrade: "Visen Eder detsamma alltid värdig."

Dagsprogrammet under vinterhalvåret kunde se ut så här:

vapen. Vid passets början företogs noggrann inspektion av putsen och ve den som ej var putsad från topp till tå. Skinande blanka ridstövlar, polerade sporrar, blanka knappar, vita snören och en blänkande väl-polerad sabelklinga voro fordringarna. Exercisen bedrevs såsom stramexercis, enskilt och i trupp, varvid en vägvinnande noggrann marsch eftersträvades. Som exercisplats användes den numera planterade sandplanen framför slutvärnet.

Kårens hästbesättning

avsedd för vår utbildning i ridning och körning, var vid denna tid icke särskilt stor. Sammanlagt fun-

nos endast trettio hästar, inräknat kårchefens båda egna samt tio hästar som lån från kavalleriet. Snart nog ökades emellertid hästbeståndet genom remontering till femtiofyra stycken. Ridningen bedrevs under vinterhalvåret i ridhus med inspända hästar och utan stigbyglar, mestadels såsom balansridning. Då emellertid de fåtaliga hästarna skulle utnyttjas för kompaniets ganska omfattande ridprogram måste utbildningen bedrivas relativt varsamt. Under sommarhalvåret åter, då ingen underbefälsutbildning pågick, blev det verklig fart och kläm på såväl rid- som körutbildning. Då förekom ridning på kandar, sabelhuggning och fäktning till häst, körning av två- och fyrspar, och till vår stora förtjusning fingo vi på övningsfälten och på sandstränderna vid Vättern delta i mången galopp i ökat tempo. Understundom kunde vi också få glädja oss åt kvinnligt inslag under sommarutbildningen. Kompanichefen följde nämligen ofta med ut på övningar, ridande på Dacke eller Fursten och åtföljd av sin kapstenska som i damsadel red sin Camilla.

Skjututbildningen bedrevs med karbin och revolver. Efter noggranna förberedelser ägde skol- och fältskjutning rum och jag påminner mig särskilt att dessa skarpskjutningar skedde under kompanichefens personliga ledning. Han granskade efter avslutad skjutning själv ammunitionslådorna och kontrollerade att patronåtgången helt överensstämde med skjutprotokollet.

En viktig del av utbildningen utgjorde vakttjänsten inom garnisonen, i vilken vi rekryter fingo delta så snart vi blivit någorlunda varma i kläderna. Att vara t. e. avlösningsförare var ingen sinekur. Denne hade att trava den tre kilometer långa gången från högvakten till östra anslutningen tolv gånger på dygnet. I detta sammanhang vill jag också föra i åtanke den vakttjänst, som några år senare bedrevs vid högvakten under unionskrisen. Då funnos postställen på Vaberget med flera ställen och den äldre kommandanten satt till häst praktiskt taget dygnet runt för att, åtföljd av en adjutant, ständigt visitera vakttjänsten. Denna tjänst var mycket fruk-

tad av oss underbefäl, när minsta anmärkning kunde medföra allvarliga bestraffningar.

Inre tjänst

Vid revej väcktes kompaniet till en ny dag. Därest någon hade svårigheter med uppstigningen underlättades denna betydligt med hjälp av logementschefens ridspö. Dagunderofficeren, alltid en sergeant, förrättade morgonupprop och övervakade morgontoaletten. I logementet utspisades kaffe med franskt bröd. Övningarna inleddes med korum, varefter kommenderades sprängmarsch till stallet. Under hela dagen följde oss sedan kompanichefen ända till inryckningen kl. 18.00. Men dagen var för vår del icke slut med detta. Nu vidtog en noggrann puts av den mängd utrustning, som tilldelats oss. Uniformerna skulle borstas och putsas, sabeln poleras och likaså sabelbaljan. Därefter kom turen till sadelmunderingarna i stallet, såväl egen som den för övning tilldelade. Allt detta befriade oss helt från s. k. fritidsproblem.

En dag varannan vecka ägnades åt rengöring av förläggningen, piskning av sängkläder samt persedelräkning, på kvällen badning i varmbadhuset. Söndag förmiddag ägnades varannan vecka åt kyrkparad, varannan åt hästbesiktning. Söndag eftermiddag var i regel fri från tjänst.

Förplägnad

Mathållningen ombesörjdes av köksföreståndaren, en fanjunkare, vilken tillgodoräknade sig visst anslag för varje portion. Denna befattning ansågs vara ekonomiskt förmånlig för innehavaren. Maten var trots detta bra. Den tillreddes i kokinrättningen, som var av enk-

laste slag. Kökspersonalen utgjordes av kökskorpralen, två äldre makar som kockar samt handräckning efter behov. Utspisningen av frukost, middag och aftonmål ägde rum i matsalen i slutvärnets övervåning. Tio minuter före varje måltid inställde sig kompaniets dagkorpral, åtföljd av sina städare, i köket för att hämta kompaniets mat. Dagkorpralen svarade sedan för matens utdelning till portionstagarna; en icke alltid så lätt uppgift. Måltiderna bestodo i regel av:

frukost: gröna ärter, sill, bröd, smör och mjölk,

middag: ärter och fläsk med dricka, köttsoppa eller sluring,

aftonmål: vattengröt, mjölk och smörgås.

Avlöning

De kontanta förmånerna voro på den tiden kanske ej så stora, även med hänsyn till att penningvärdet då var ett helt annat. Förutom alla naturaförmåner hade en volontär 10: — kr. per månad i kontant lön, som dock snart ökades till 15: —. Av dessa sattes 3: — kr. in på banken, 10: — kr. utbetalades den 1, i varje månad samt 1: — kr. den 11 och 21. En del av dessa pengar åtgick till inköp av putsmedel och toalettaker. Något enstaka besök på marketenteriet räckte det också till. En kaffe med två bröd kostade där 15 öre, 1 smörgås utan pålägg 6 öre.

En episod från ett något senare datum bör räddas åt eftervärlden: Bilkompalinnet hade fått sin nya fina motormateriel. Kårchefen var givetvis intresserad och körde en dag lilla Volvon till skjutbanan, där han råkade köra på avståndspålarna till 300 meterhållet och fick ett mindre fel på styrinrättningen. Chefen tyckte givetvis att det var förargligt, men den åtföljande bilföraren, en frispråkig värnpliktig, tröstade honom med att skadan var obetydlig, och tillade: Det gör ingenting, bara inte kompaniadjutanten får veta det".

Detta var några glimtar från min 46-åriga aktiva tjänstetids begynnelseår, en tid som jag bevarar i tacksamt minne ävensom de män, vilka bidragit till att fostra den generation träningsoldater, vilken jag haft förmånen få tillhöra.

Hästeösa.

(Ill. Börje Berg, 11. komp.)

Kallelse

till göteborgsföreningens 20-årsjubileum i februari 1954 kommer personligen till medlemmarna.

Kallelse

till skövdeföreningens årsmöte i november sker däremot i detta nummer på sid. 40.

En minnesrik utfärd.

En lördag hösten 1951 bilade fem "mannar" från Kungl. Göta trängregementes kamratförening i Göteborg upp till Skövde för att gästa T 2, där på söndagen Skövdeföreningen skulle hålla årsmöte. Härom skall jag dock ej orda, utan om en resa genom den fagra Västgöta-bygden som genom kamratföreningens försorg vid detta tillfälle anordnades och som skedde under ledning av den kände väst-

och som ställt sin tillit till denna helgedom. Att de vid invändig målning av kyrkan inte ville betala konstnären härför var dock föga hedrande, men denne visste besked och lät över en dörr i kyrkan måla en gryta med eldslågor i, där kända sockenpampars anlete skymtade. Att pengarna snart kom fram och grytan blev övermålad behöver nog inte tvivlas på, när allmänheten uppmärksammade de kända

punkt på programmet, Karleby gånggrifter. Att på den lilla väg, där en gång i tiden Eriksgatan gått fram, passera med moderna bilar är nästan bara det en upplevelse. Sägner om "tomtar och skrömt", om Allebergs krage och dyl. insöps girigt av skaran av andäktiga lyssnare. Vi reste sedan genom söndagsstilla Falköping till Gudhem, där remontdepåns storlek imponerade väldeliga. Vi beskådade Gudhems klosterruiner och "Västgöta-Bengtsson" förtäljer dess historia på det medryckande sätt, som är honom eget. Han fick oss att skratta hjärtligt, när han på ren västgötadialekt drog berättelsen om hur vid utgrävningen av ruinerna en av grävarens omtalade, att de hittade så många både karl- och kvinnoskelett. Detta väckte förvåning hos en åskådare, då klostret var ett nunnekloster och som undrade hur grävaren kunde se skillnad på benknotorna. "Fruntemmerskäka ä' mer sletna" fick han till svar.

Från Gudhem åkte vi vidare till Ekornavallen ej långt från Broddetorp, där ett gravfält med olika begravningssätt såsom röse, gånggrift, bautastenar m. m. besågs. Tiden rann emellertid snabbt iväg och vi förflyttade oss till nästa sevärdhet, Varnhems kloster. Färden utefter Hornborgasjön borde inte förglömmas. Vid Varnhem fingo vi ånyo insupa lärdom om forna tiders leverne, i detta fallet om den tidens kyrkotjänare och deras vedermoder.

Över den fagra Billingen ställdes sedan kursen hem till Skövde och den väntande middagen.

Ofta går tankarna tillbaka till denna resa och då med tacksamhet till de som arrangerat densamma och till vår utmärkte läromästare. En dag tillsammans med gamla trängkamrater i trängbygder under så angenäma former minnes man länge.

Redde.

Dåvarande och nuvarande regementscheferna Camitz och Sandberg i sällskap med från vänster Redén, Söderberg, Strandberg, Nilsson o. Hanefors

götakännaren och historieberättaren "Västgöta-Bengtsson". Bättre ciceronskap vore otänkbart och detta kanske bidrager till att tankarna ofta gå tillbaka till denna vackra och minnesrika söndag.

Efter att ha anträt de fordon, som T 2 välvilligt ställt till förfogande, gick färden söderut från Skövde genom de för många trängare kända trakterna Sjögerstad och Borgunda till Kungslena, där uppehåll gjordes vid den lilla åldriga kyrkan. "Västgöta-Bengtssons" aldrig sinande kunskaper om gammalt från dessa bygder strömmade till oss på ett sätt, som skulle gjort vilken historielärare som helst grön av avund, om han sett den andäktigt lyssnande skaran. Sägner och historia spunno en vävnad, som för oss gestaltade de människor, som en gång levat här

ansiktet. En smidd dörr till sakristian med S:t Göran och draken som handtag visade prov på gamla tidens utomordentliga smidesskicklighet. Färden ställdes sedan förbi Tiarp till Asle tån, där vi åter samlades vid vår berättare och delgavs hur det levdes och boddes förr i världen. Att bl. a. stiga in i ett gammalt soldattorp med allt i överensstämmelse med hur det en gång verkligen var, läsa gamla inkallelseorder, se den gamla utrustningen från plymen i kaskan till brännvinskuttingen, den tidens torftiga möblemang m. m., ger ett minne som man inte glömmet så lätt. Andra gamla byggnader och olika sorters gamla verktyg beskådade också vid denna plats, som så pietetsfullt bevarats för kommande släkten.

Färden gick vidare till nästa

Skövde Bilbyrå

(FRITHIOF PETERSSON)

Försäljer: **Dunlop**
Firestone
Good-Year
Trelleborg

Utför Vulkanisering, Topp-
och Helregummering i
Modern Gummiverkstad,
Mörkegat. 6. Tel. 575

Nya utbildningsanordningar.

Regementets utbildningsanordningar genomgå stadigt förbättringar och moderniseringar och måste f. n. anses till fullo motsvara tidens krav. I Götaträngarens tidigare upplagor har redogjorts bl. a. för några av lektionssalarna. Här skall i korthet nämnas om motocrossbanan, nya korthållsbanan, exercishus I och samlingsalen.

Motocrossbanan

vid Hasslum—Sörgården fick sitt elddop i och med tävlingarna på Regementets Dag 1952. Härom berättas i denna tidning på annan plats. Utöver detta är att nämna, att banan sedan dess varit i flitig användning för både tävling, träning och framför allt för utbildning av trafiksoldater m. fl. Arbeten ha bedrivits för att göra banan körbar även under svårt regnväder och vidare har anordningar för publiken, t. ex. nya infarter och rymliga parkeringsplatser, vidtagits.

Motocrossbanan under invigningstävlingen

Nya korthållsbanan

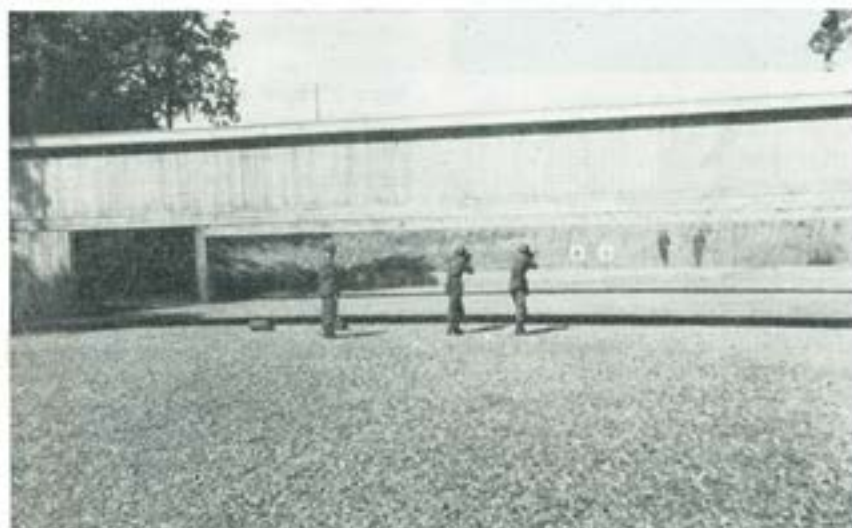
är belägen mellan den gamla pistolskyttebanan och järnvägen. Den togs i bruk i början av förra året och medger eldgivning med auto-

mateld från kpist på avstånd upp till 50 m. Kraftiga höjd- och flankskydd av brädfodrad betong skyddar omgivningen mot förlupna kulor.

Exercishus I,

förr vanligen kallad gymnastiksalen, står knappast att känna igen. Enär den moderna stridsgymnastiken numera praktiskt taget helt ersatt "gamle Lång", har huvuddelen av redskapen tagit bort. I stället har i salens norda ände byggts upp en scen av imponerande dimensioner. Scenen är avsedd i första hand för föreläsningar, genomgångar och stabstjänstövningar, men lägerkassan har tillskjutit medel för att salen skall kunna användas även för teaterföreställningar, både vid regementsaftnar och för betalande publik.

Själva scenen håller måtten för Riksteaterns turnéer och är försedd med maskinell ridå, rampljusanläggning, sufflörlucka och ku-

Nya korthållsbanan tillåter automateld med vissa vapen

Försäljer Allt för bilbranschen

S. Olssons Biltillbehör

Trädgårdsgatan 7, SKÖVDE

Tel. 2434, 3434, bost. tel. 2404.

Tillverkar
NYCKLAR
till alla
bilmärken.

lissanordningar. Bakom scenen finns bl. a. fyra rum för stabs-tjänstövningar, användbara även som omklädningsloger. Själva salen är möblerad med numrerade stolar och tar in närmare 600 personer. Så snart pengar finnes tillgängliga kommer maskinrum för ljudfilmsprojektor att byggas, så att såväl utbildnings- som förströelsefilm kan köras. Om- och tillbyggnad av toaletter och garderobsutrymmen planlägges även.

Inpasseringen till lokalen för civil publik sker genom den s. k. teatergrinden, en mindre grind i staketet mot Mariestadsvägen. Genom avskärmning med "snöstaket" kan sålunda publiken få tillträde utan att kasernområdet i övrigt upplåtes för obehöriga. Salen användes i sitt nya skick första gången vid "lilla julaften" med regementets personal i fjol.

Samlingssalen

ovanför marketenteriet, av många generationer trängare känd såsom lektionssal, har helt förändrat karaktär. I vardera hörnet återfinnas fåtöljgrupper i sinsemellan olika färger och mitt på golvet under den ståtliga lysrörsarmaturen tronar ett sammanträdesbord med 14 förhandlingsfåtöljer. Väggarna ha klätts med panel och golvet be-

Den pampiga scenen i exercishus I

står av parkettstav. Salen iordningsställdes i vintras och användes dels såsom sammanträdeslokal för regementets olika nämnder och kårer, dels som högtidssal för underofficers- och underbefälskårerna vid festligare tillfällen. Senast i augusti hade styrelsen för vår kamratförening i Skövde tillfälle att avnjuta samkväm med kräftsupé i den vackra salen.

Av övriga färiska byggnationer må nämnas att översta vå-

ningen i kanslihuset ombyggt så att bataljonsexpeditioner och dagbefälslokaler blivit "beboeliga" samt att officersmässen under innevarande höst genomgår en genomgripande modernisering, framför allt beträffande köksdepartementet, detta för att kunna "svälja" den stora kundkrets, som uppstått i och med att Arméns Underhållsskola anslutits till regementet.

Samlingssalen har helt förändrat karaktär

Arvid Gustafssons Handelsträdgård

Trädgårdshallen

Rådhusgatan 14

SKOVDE

Telefoner: Hallen 694

Trädgården 621

GÖSTA BACKMAN

SPECERIAFFÄR

Fribergsgatan 2.

Tel. 18 30 82

GÖTEBORG.

Personbilförare.

Läsaren av fjolårets "Götaträngaren" erinrar sig säkert med glädje en artikel av Jörn Alverud, benämnd "Motorcykelordonnans". Nu har den samme ställt sina talanger till förfogande med ett opus "Personbilförare", även detta alster försedd med egenhändiga illustrationer. Alverud har lovat att på detta sätt kartlägga svenska försvaret med en befattning i varje nummer. Vi se alltså med spänning fram emot kommande år, då vi kan räkna med t. ex. en uttömmande karakteristik av agoskolagare, andra välkända typer i vårt försvar att förtiga. Så lämna vi ordet till författaren.

Vem är, som ej vår broder minns, Fastän hans bilhorn tystnat har ...

Lerig, sönderkörd landsväg. Gula löv virvlar i den isiga oktober vinden. Vi kör ungefär en mil utan att märka mycket av kriget. Nere vid bron har en stridsvagn havereerat. Besättningen och en bärgningspatrull arbetar under hätska

"— de fullvuxna karlar från bilverkstäder —"

svordomar med att få kolossen på rätt köl. Ett par gånger är fiendens jakt över oss. Vi hinner in i skogen, men reamotorernas tjuv sliter i nerverna. Vägvisarposter dyker plötsligt upp med sina förbands skyltar. När vi passerar utan att sakta farten, gör de sig osynliga igen. Vi ser några trafikera i gröna armbindlar. Tre flamfärgade personbilar kör om oss i hög fart och murar igen vår vindruta.

Det är allt, som märks av de 40.000 man, som här kämpar hårt sedan en vecka om en bit av vår Östersjökust. Det är allt, som syns av en modern svensk stormanöver.

Vi lämnar landsvägen, kör en bit genom skogen och gör halt på etappgruppstabens väntplats. Under träden ser vi bilarna, som körde om oss. Bilförarna väntar här, medan cheferna är på föredragning. De utnyttjar pausen att greja något på fordonen eller kontrollera vapnen. En macka, en klunk kaffe ur termos, en cigarrett. Sedan väntar de och vilar. En har somnat, lutad mot en trädstam. Det syns på dem, att de kört dygnet runt sista tiden. Uniformerna är skrynkliga, fläckade av olja. En är orakad. Alla är bleka och rödögda. De kedjeröker.

Nu hörs steg och röster från stigen. Cheferna kommer från staben. FÄRDIGA TILL MARSCH! Bildörrarna slår igen. De jordfärgade vagnarna med lyktmössorna över strålkastarna rullar bort. Det är tomt på väntplatsen. Snitsellapparna vajar i den kalla blåsten.

Vad är det för slags män dessa uttröttade och skrynkliga soldater? Det vet vi inte. Men vi kommer ihåg ...

Hur var man själv en gång i tiden? En oskyldig nittonåring, fylld av vördnad för överheten. Säkert ganska pryddlig och aspirantmässig utanpå. Men inuti: Förvirrad, osäker och framför allt — man hade så svårt att följa med i bilmanövern snabba förflyttningar och lägesförändringar. Sambandsplatser, vägkors, staber och mörkerkörning, allt vad ett skrämmande sammelsurium. Näja, man gjorde så gott man kunde, men alla vet vilken värdelös fältsoldat en aspirant och nybliven student är jämförd med de fullvuxna karlar, som från bilverkstäder eller traktorgarage kallas in till sina krigsförband.

Nära nog idealet av en personbilförare var Oskarsson på ett av sjuktransportkompanierna under västgötakriget 1951. Han var i hållning och yttre uppträdande soldatmässig på ett sätt, som man sällan träffar på. Han tyckte helt enkelt det var kul att uppträda korrekt. Den militära etiketten fascinerade honom. Men — det var inte bara klacksammanslagningar och honnör, det var en praktisk och pliktrogen människa bakom den all-

"Cheferna kommer från staben"

"Han tyckte det var kul att uppträda korrekt"

tid snygga fasaden. Vi blev vänner och bröder, även om det givetvis alltid inför offentligheten var "OSKARSSON" och "JA, LÖJTNANT!" I den ruskiga gamla skorv, som var vårt rullande hem under manövern, där pratades det livets problem under de långa nattkörningarna. Och livets problem det är ju, som bekant, mest det där med bin och fjärilar och så. Alla detaljer angående Oskarssons mellanhavande med en mulilig blondin på lagret, där han jobbade, passerade revy. Och Oskarsson, den edsvurne, visste ju vad det var för en slags moster vi rekognoscerade hos i... ja, det spelar ingen roll. Natten före uttryckningen tillbragte vi med var sin butelj rom. Och månen sken över bergslagsskogarna, repmånaden var slut och hemma väntade respektive fruor, yppiga blondiner och andra bekymmer...

Får vi presentera ynglingen Ström? Rekryt 47, tryckeriarbetsare, ogift, lat, en aning fetlagd. Krigsplacering: Personbilförare. Här blev det ingen förtrolighet, men ett gott kompanjonskap i alla fall. Egentligen var det nog så, att Ström hade sitt flegmatiska yttre emot sig. Hans uppsyn av goddagspilt gjorde intryck av lättjan personifierad. Men ibland slet han som en neger slav. Exempelvis när han forcerade fram vår limousin på ettans växel, när dreven i lådan hade förskjutits och det var bråttom på slingan. Eller när han svor och släckte den lilla eldsvåda, som uppstod, när han kört en bit med handbromsen på. Vi kan se Ström framför oss, där han uppskrämd av vårt: "FÄRDIGA TILL MARSCH!" rusar fram ur skogen i oeffterhärmlig stil. Och hans klar-tecken: Som om Nero lyft en slapp hand till hälsning.

Personbilförarens jobb är naturligtvis på många sätt favoriserat. Han sitter någorlunda ombonad i sin bil och när chefen är en förnuftig person och pbföraren en lojal och kunnig soldat, då uppstår ofta ett förtroligt samarbete. Men det är hårda tag att köra natt efter natt i ur och skur och komplett mörkläggning. Att vräka vagnen av vägen in i skogen, att ständigt se upp för fiendens jakt, att alltid vara på alerten. Och så att kämpa mot många gånger skröplig material. En personbilförare måste dess-

UR REGEMENTSARKIVET

har nedanstående två anmälningar plockats fram. Först denna:

Till Chefen för 3. komp.

Härmed får jag värdsamt anmäla följande, den 23/11 1945 kl. 18.40 utanför 3. komp., inträffade accidens (anmärkas bör, att under-tecknad på grund av vaddomslag om halsen ej kunnat knäppa vapenrockens översta knapp):

Vid nämnda tidpunkt på väg mot kompanibyggnadens ingång och husnen c:a 10 m. från deusamma, hejdades under-tecknad oförmodat av korpralen vid furirskolan bil nr 4711 Sviskon (såväl nummer som namn fingerade av red.), dels med ett bryskt grepp omfattande övre delen av vapenrockens knapprad, dels med följande ord: "Skall Ni gå omkring så i tjänsten — göbbe?" Då från under-tecknad i häpenheten över detta familjära maniere intet svar utgick, fortsatte nämnda Sviskon: "Knäpp igen i halsen — göbbe", allt under fortsatt skakande. Genmälte under-tecknad: "Har korpralen rätt att bära hand på mig?" Sedan dessa fraser än en gång av båda parter upprepats, tillade under-tecknad: "Detta kan bli farligt", varvid greppet slaknade och tystnad inträdde. Med vilket genmäle under-tecknad avsåg, dels ovannämnda knapprad, dels nu föreliggande rapport.

Med anledning av nu relaterade anhåller jag värdsamt, att få anmäla korpralen vid furirskolan bil nr 4711 Sviskon.

pro primo:

för av honom mot under-tecknad utövad rustik manuell palpation,

pro secundo:

för det av honom nyttjade tilltalsordet "göbbe", såsom dels inadekvat, dels i detta sammanhang förolämpande.

Skövde den 24/11 1945.

*Si och Så
värnpliktig*

Den andra anmälan går i en annan stil:

Till Ch avd M T 2.

Under-tecknad anhåller om utbildning i Sjukvård

Har inskrivits å tingshuset i Mellerud och då blivit tilldelad

Trängtrp Sjukvårdstjänst

besiktningssgrupp 3

den 16/2 1945.

Är från nu utan arbete och önskar svar snarast.

Vill hellst ha utbildning till

Medusine Kandidat

Apotekar äxamen

andra hand

Nr och namn

utom ha omdöme och illistighet inombords i delikata situationer. Om bilden tillåtes oss, så duger det alltså inte att köra fram och parkera utanför systembolaget... Den perfekte personbilföraren stannar ett par kvarter därifrån.

Vi fortsätter. Väntplatsen ligger öde. Vinden susar i trädtopparna. Det skymmer.

Jöru Alcerud.

(Ill.: J. Alwerud)

AB Bil & Diesel

SKÖVDE

försäljer

VOLKSWAGEN-
WILLYS-OVERLAND-
SCANIA-VABIS-
ALLIS-CHALMERS-
NUFFIELD-

produkter

Tel. 4220 vx.

Berömlig gärning.

Kari Martin Johansson

Under övningar med förband ur regementet i trakten av Bredared inträffade den 14. mars en svår olyckshändelse. Omkring 500 m. söder om ammunitionsförrädsplutonens förläggning fanns ett grustag, där ett lag om fyra civila arbetare lastade grus, varjämte en pojke i sexårsåldern var närvarande som skådare.

Strax före kl. 08.30 inträffade i grustaget ett ras, varvid en arbetare helt begrovs och två arbetare täcktes med grus till midjehöjd. Den fjärde igångsatte genast för-

sök att frilägga huvudet på den förstnämnde och tillsade samtidigt pojken att springa till militärförläggningen efter hjälp.

Fanjunkare K. M. Johansson, som var plutonchef, dirigerade genast en mindre styrka med skyfflar i språngmarsch mot grustaget, lät plutonens signalister larma ambulans från Borås, beordrade en motorcykelpatrull att möta ambulansen för att visa vägen samt kastade sig själv med tre man på en under tiden framkörd lastbil för omgående förflyttning till grustaget. Vid framkomsten organiserade han räddningsarbetet så att så många man som lämpligen kunde gräva på en gång, sysselsattes därmed i högsta tempo, varjämte avlösning bakom varje arbetande man stod beredd att övertaga verktygen, så snart avmatning förmärktes hos den grävande. Enär hela styrkan arbetade under överhängande risk för nya ras, efterhand som utgrävningen fortgick, beordrades särskilda rasvarnare i olika avlösningar.

Samtidigt med detta fick lastbilen order att återgå till förläggningen för att hämta fler verktyg, ytterligare personal samt sjukvårdare med förbandsartiklar. När denna lastbil från förläggningen åter satte igång mot grustaget råkade en värnpliktig slinta vid uppsittningen. Han föll till marken och blev liggande sanslös och svårt blödande i huvudet. Vid rapport om detta nya olycksfall lät fanjunkare Johansson kalla ytterligare en ambulans.

Vid denna tidpunkt hade de tre civila arbetarna blivit utgrävda. Den som varit helt täckt av grus företedde inga livstecken och var död eller döende. De två övriga företedde inga yttre skador, men hade av allt att döma ådragit sig svåra inre skador i underliv och nedre extremiteter. Den ene av dem var dessutom synbarligen svårt chockskadad och förlorade medvetandet efter utgrävningen.

Fanjunkare Johansson hade, när han ansåg att ambulansen icke skulle vara framme samtidigt som männen voro utgrävda, låtit bädda ett lastbilsflak med granris m. m.

På denna lastbil forslades de tre männen till förläggningen, där sjukvårdare under tiden förbund den medvetlösle värnpliktige. I väntan på ambulanserna, som hade omkring två mil att köra, förbundos samtliga och värmdes med filter och varmt kaffe. Inom kort kunde samtliga i ambulanser intransporteras till lasarettet i Borås.

Fanjunkare Johansson synes ha handlat mönstergiltigt. Det förhållandet att hans beslut måste fattas under ytterst pressande tidsförhållanden och att både han själv och det folk, för vilket han hade ansvar, fick arbeta under risk för nya ras, förhöjer avsevärt värdet i hans handlande, vilket med stor sannolikhet räddade två arbetare från dödliga eller åtminstone ytterligt allvarliga skador.

Kungl. Maj:t har genom skrivelse den 15 maj 1953 till betygande av Sitt nådiga välbehag över Johansson vid ifrågakvarande tillfälle ådagalagda mod och behjärtade handlingssätt tilldelat honom medaljen i silver av 8. storleken med inskrift: "För berömlig gärning" att i högblått band med gula kanter bäras på bröstet.

Medaljen överlämnades till Johansson av regementschefen vid en högtidlighet på kaserngården inför det samlade regementet den 15. juni.

Bilfirma
J. Jarvik

SKÖVDE

Tel. 2730 växel

Auktoriserad Ford-
och Fordsonförsäljare

Fullständig bilservice

ESSO

bensin och oljor

Lilla Mörke
Handelsträdgård

Assar Andersson

SKÖVDE

TELEFONER:

Trädg. 328

Affär. 217

Bost. 3328

Idrottsfronten.

Helt naturligt har sedan tidpunkten för förra numrets utgivande tilldragit sig en del remarkabla idrotts-händelser, där götaträngare av olika grader med den äran fört regementets färger. Utrymmet medgiver här endast att några av de bästa prestationerna omnämnas.

Trots att T 2 numera är helt motoriserat — så när som på fem vid K 3 uppstallade stamridhåstar — måste ridningen nämnas först. Det är trion Stahre, Ugglå och Tingdal, som hedrat regementet i detta avseende och som kulmen på 1952 års säsong står givetvis Stahres olympiadeltagande i Helsingfors, vilket resulterade i guldmedalj i lag. För denna sin prestation tilldelades Stahre f. ö. Västgöta-Korrespondentens guldplakett för 1952 års bästa sportprestation bland stadens idrottsmän.

Den ovan nämnda motoriseringen har helt naturligt drivit fram motorsporten inom regementet. Dels har ett lag motocrossförare vetat att hävda sig vid såväl civila som militära tävlingar, dels har ekipagen kapten Sohlberg/fänrik Stéen och sergeant Molin/sergeant Argus haft stora framgångar i orienterings- och tillförlitlighetstävlingar med bil. Det förstnämnda paret placerade sig i våras på andra plats i Svenska Militär-

mästerskapen i denna gren med samma poäng som segrarekipaget. Bland de 50 startande ekipagen voro 10 från trängtrupperna — 7 av dem, bl. a. segrarna, kom bland de 15 bästa.

I fri idrott märks mest den gedigna segern i militärklassen av Volvo-stafetten i Göteborg i våras. Laget bestod av värnpliktiga, huvudsakligen från plutonchefsskolorna, med dåvarande kadetten Sandén som lagledare. I regementsmästerskapen i fri idrott tog öfuir Norén sitt 10:e RM genom seger i höjdhopp. Han har tidigare 6 segrar i samma gren, 2 i spjut och 1 i diskus.

Vidare kan noteras att kapten Nilsson, fanjunkare S. Johansson, sergeant Lögdhult och öfuir H. Nilsson tog hem västgötamästerskapet i lagvärja 1952, att sergeant Strand blev årets distriktsmästare i fälttävling, seniorklassen, samt att den lovande junioren furir Emanuelsson i fjol blev såväl Skaraborgs- som Skövdemästare i orientering.

Sist men icke minst skall nämnas skyttet. Skyttesektionen är livaktig som aldrig förr och har fått fram en berömvärd bredd i sina grenar — här deltar militärer, civilmilitärer och civila, befäl och meniga med påfallande intensitet. Bland resultaten märkas fanj. Remplings 9. plac. vid SM i fältskjutning, gevär, serg. Perssons 2. plac. (och 100 poäng) i en skol-

skjutningsklass vid riksskyttetävlingarna 1953, i vilken klass deltog närmare 500 skyttar, samt lagseger i P 4 skytteförenings bilfältskjutning (bilorientering i samband med fältskjutning). Laget bestod där av kapten Lexander, fanjunkare Carlsson, fanjunkare Rempling, sergeant Argus och öfuir Blomster.

Pistolskyttarna har tagit hem "Trängkvadraten", en tävling mellan trängregementena (i segrariaget sergeant Boström, förrädsman I Andersson, tyghantv. Forslund, fanjunkare C.-A. Carlsson, armétekn. Stenbäck och fanj. Svensson), en rad andra framgångar att här förtiga.

Café Koppen

Alla trängares café

Skövde

Olle Stahre

Ahlstrands

Målerifirma

Skövde

Etablerad 1875

Bortgångna kamrater.

Kjell Krüger
Den 31/7 1953

Så har hemmannen åter hemsökt våra led. Denna gång var det Kjell Krüger som lämnade vår krets.

Krüger var majpojke till liv och själ. Född den 20 augusti 1905 förblev han sin födelsestad trogen och etablerade sig 1932 som sin egen inom reklambranschen.

Kamratföreningen har all anledning att tacka honom för allt det arbete han nedlagt såväl som sekreterare i föreningen som annan värdefull hjälp då så påfordrats. Så sent som i våras och på försommaren påtog han sig en dryg arbetsbörda för att, vad det ekonomiska beträffar,

förverkliga tillkomsten av detta tidningsnummer.

Medan solen strödde sitt guid från en klarblå himmel florbekände vi vår fana för att anträda den sista korta marschen i vännen Krügers sällskap.

Frid över minnet av en god och lycklig människa, som aldrig glömde den psalm hans moder lärt honom, Tryggare kan ingen vara.

B. Nilsson.

Anders Gustaf Sandén
Den 12/1 1953

Smälänning till börden, född den 6/2 1865, anställdes Sandén vid trängbataljonen år 1885, sålunda trängtruppernas födelseår, befordrades till sergeant 1892 och fanjunkare 1898. Vid avskedet 1916 utnämndes Sandén till underlöjtnant i armén. Sandén var en av Skövdeföreningens stiftare. Sålunda var det han, som i egenskap av äldste närvarande vid det första mötet 1935 tillfrågade de närvarande, om de voro villiga att bilda kamratföreningen. Han har sedan under många år varit äldste deltagaren i föreningens möten.

Jakob Niklas Holmér
Den 2/7 1953.

Löjtnant Holmér var gotlänning. Född den 26/7 1869 på Gotland anställdes han år 1888 som volontär vid Gotlands infanteriregemente, övergick år 1890 som soldat till Göta trängbataljon. Holmér befordrades 1895 till sergeant, fanjunkare 1909, erhöil avsked 1919 och blev underlöjtnant i armén 1922. På grund av

NILS LANEVIK KONDITORI

Teknologgatan 2
GÖTEBORG
TELEFON:
16 69 05 — 16 93 46

Anna Ch. Johansson

Tobakshandel

Södra Vägen 45,
GÖTEBORG.

ohälsa har Holmér icke så ofta kunnat närvara vid kamratföreningens årsmöten, men många andra bevis för sitt intresse har han lämnat in till sin ålders höst.

Karl Rahlén
Den 7/1 1953

Fanjunkare Rahlén föddes i Närke den 24/7 1873 och anställdes år 1891 som soldat vid Göta trängbataljon, befordrades år 1899 till sergeant och 1918 till fanjunkare. Han avgick med pension år 1923. Rahlén var också en av stiftarna till kamratföreningen och saknades aldrig vid föreningens årsmöten.

Minnet av dessa kamrater kommer länge att leva bland föreningens medlemmar. Vi bringa dem ett ärligt tack för gott kamratskap.

AB
C. J. Modin
Rörledningsfirma

Skövde

Tel. kont. 2310, bost. 3546

Oljeeldnings-
anläggningar

Telefon för oljeservice efter
kontorstid: 3017

VID BEHOV AV FISK
OCH GRÖNSAKER

Hulda Sköldberg
FISKTORGET

TELEFON:
11 92 18 — 13 92 08

Morgan Lund
Rak- & Frisérsalong
REKOMMENDERAS
Övra Husargatan 21
GÖTEBORG

Wingårds
Livsmedel

Rekommenderas.

Brynnöfsgatan 1 A.

Tel. 18 51 84.

Göteborg.

T2 regementsmuseum

Regementsmuseet, som nu inflyttat i ny och större lokal i 4. våningen i gamla kasernen, står nu invigningsklart och hoppas vi att invigning skall kunna ske i samband med Kamratföreningens årsmöte. Efter den officiella invigningen kommer museet att hållas öppet varje helgfri lördag kl. 13.00—14.00 samt i övrigt efter överenskommelse med tillsyningsmannen, sergeant Wireshög.

Uppropet i förra numret av "Götaträngaren" till "före dettingar" och ännu aktiva kamrater att skänka bidrag till vårt regementsmuseum har hörsammats av många. Vi äro dem stor tack skyldiga, icke minst de avlidna kamraternas anhöriga, som skänkt diverse föremål och fotografier. Bland de "större" bidragsgivarna märkes majoren, friherre Rehbinde med friherrinna, kapten C. G. Palm och löjtnant O. A. Broman.

I förråden undanstoppad och glömd materiel har överlämnats från intendentur- och sjukvårdsförråden. I samband med den snart avslutade arkiveringsningen inom regementet ha diverse fotografier tillvaratagits. Från alla håll har sålunda ett stort intresse visats. Genom tillmötesgående från förrådschefen vid Arméns intendenturförråd i Arboga, majoren G. E. Carlstedt och förrådsförvaltaren därstädes, förvaltare J. G. A. Linell (f. d. fanjunkare vid trängen) har regementsmuseet kunnat tillföras en hel del intressanta föremål.

Götaträngarens upplysningsbyrå.

Varje tidning med självaktning omhuldar numera en frågespalt, där läsekretsen kan tumla om i stort sett efter behag. Understundom kan den till och med få svar på ställda frågor.

Eftersom Götaträngaren är en sådan tidning med självaktning, har det länge (åtminstone sedan förra numret) lekt redaktören i hågen att öppna sina spalter för läsekretsens vetgirighet. När nu en fråga oförmodat inströmmat, tar redaktören detta som en osökt anledning att gå "from sounds to things".

Finns det sålunda någon fråga av allmänt intresse så skriv en rad till "Götaträngarens upplysningsbyrå". Redaktören lovar att efter vederbörlig gallring besvara frågorna med uppbringande av all tillgänglig expertis och efter bästa förstånd. Frågorna må gärna införas under signatur, men skola framdeles i motsats till vad som nu är fallet med nedanstående åtföljas av namn- och adressuppgift.

Nya bidrag mottagas med största tacksamhet.

I samband härmed vill Götaträngaren överrätta en blomma till sergeant Wireshög, som varit mannen att "sparka igång" museet och sedan med stort intresse och med uppoffrande av mycken tid hållit fart på utvecklingen. Heders!

Det är signaturen "S/K", bakom vilken av allt att döma döljer sig en värnpliktig sergeant, som är bekymrad för att kopplet, även kallat livrem m/39 för off och uoff, kanske kommer att avskaffas. Han har nämligen fått för sig att det är "kopplet som man hälsar på", och att dess avskaffande skulle medföra "missförhållanden betr. hälsningen". En officer, som inomhus icke bär koppel, löper enligt signaturen stor risk att bli tagen för menig eller underbefäl, eftersom gradbeteckningarna på en lång persons axlar äro omöjliga att urskilja.

Härtill kan följande upplysningar lämnas:

1. Utomhus har kopplet ingen större mission att fylla ur hälsningssynpunkt, eftersom man i regel på mössmärket kan urskilja om det är frågan om manskap eller högre befäl.

2. Inomhus har sedan dess tillkomst på 20-talet kopplet oftast avlagts. På expeditioner, mässar, förläggningsslokaler etc. har hittills off och uoff uppträtt utan koppel, såvitt det icke varit fråga om ren trupp eller dagtjänst. Ett avskaffande av kopplet skulle alltså icke innebära någon förändring inomhus.

3. Att en vpl sergeant säger sig ha förväxlat en fast anställd officer med ett underbefäl vid ett möte i en trappa vittnar icke gott om syn- eller uppmärksamhetsskärpan, eftersom dels fyrkantsgalonen runt krage och axellclaffar, dels de helt särpräglade knapparna i uniformen borde synas på 1—2 m. avstånd.

4. Beträffande vpl off och uoff kan kopplet möjligen tjäna till vägledning vid hälsning, eftersom uniformen i övrigt — fränsett de otydliga gradbeteckningarna — kan förväxlas med menigs uniform.

5. Såvitt red. har sig bekant är frågan om koppellets avskaffande icke på något sätt aktuell.

Red.

Ett hörn av museet

Betala årsavgiften

NU

Tack!

T 2 ORGANISATION

Regementschef:

REGEMENTSSTABEN

STABSAVD MED REGEXP

Regstabsch: Kapt. Danell
Förhörsdet: Kapt. Björnström
Regpastor: Adj. Wetterholm
Expförest: Förv. Hansson
Exploff: Serg. Brönerstad
Uoff t förf: Fanj. Broman
Expöfurir: Öfurir E. Karlsson
Kanslibitr.: Frk Tidstrand

UTBILDNINGSAVD.

Utboff: Major Walldén
Kompoft: Löjtn. Hagström
Idrottsuoff: Serg. Argus
Bejälrsreserv: Fanj. K.-E. Nilsson

MOBILISERINGSAVD.

Chef: Kapt. Lexander
Mobdet
Bitr. moboff: Kapt. Ekberg
HBB-det: Serg. T. E. Persson
Kanslibitr: Fru Nylander
Personaldet
Personaloff: Kapt. Viktorsson
Off t förf: Kapt. Kristler
Off t förf: Löjtn. Bernström
Registrator: Förv. Stenström
Exploff: Herr Friberg
Kanslibitr: Fru Stenlund
Kanslibitr: Frk Schneider
MobcH
Förrådsuoff: Serg. Akemo
Förrådsförm: Ffman Hjalmarsson
MobcN
Förrådsuoff: Fanj. P. Nilsson
Förrådsförm: Ffman A. Johansson

TYGAVD.

Tygoft: Kapt. Landin
Regmotig: Aing Friede
Tygförrådsförm: Förv. Jensen
Tyguoff: Fanj. Back
Exploff: Fanj. Gunnefjord
Tyghantv., mot: Thv Ousbäck
Tyghantv., vapen: Thv Blomster
Tyghantv., sign: Thv Haag
Vapenmek: Furir Märtensson
Sigumek: Ate Kejnell
Ch. övnförrådet: Öfurir Lindqvist
Skjutbanorna: Öfurir Svensson
Förrådsförm: Ffman Talmark
Förrådsförm: Ffman Ahnell
Förrådsförm: Ffman Palmgren
Förrådsförm: Ffman Bladh

INTENDENTURAVD.

Regint: Kapt. Almén
Intförrådsförm: Förv. Hjerpe
Exploff: Fanj. Swanemo
FBK: Fanj. Rask
Verkstadsoff: Serg. Blomgren
Köksförest: Frk Qväntedt
Bitr. köksförest: Frk Andersson
Förrådsförm: Ffman Ahman
Förrådsförm: Ffman Högberg
Skomakeriförm: Förmän Wahlund
Kanslibitr: Frk Paulsson
Markententrikassör: Kassör J. Johansson

SJUKVARDSAVD.

Regläkare: Regläk. Strömberg
Batläkare: Vakant
Sjeförrådsförm: Förv. Nyrén
Läkemedelscentr: Apotekare Hal-
din
Översköterska: Sjuksköt. I. Hä-
kansson
Expförest: Öfurir Simonsson
Ch. övnförrådet, sju: Öfurir Sin-
nerbrandt
Förrådsförm, sju: Ffman O. Jo-
hansson
Förrådsförm, läkem: Ffman S.
G. Johansson

KASERNVARDSAVD.

Driftig: Ing. Alrud
Kasernförm: Fanj. Svensson
Kasernöfurir: Öfurir Myhrberg
Maskinmästare: Maskinm. Olsson
1. reparatör: Reparatör Blom
2. reparatör: Reparatör Freijd
Extra reparatör: Reparat. Jonsson

KASSAAVD.

Kassachef: Förv. Svahn
Kansliskrivare: Fru Allergård
Kontorist: Fru Andersson

AUGUSTI 1953.

Överste Sandberg.

UTBILDNINGSENHETER M. M.

I. BAT.

<i>Chef:</i> Övrlöjtn. Diurlin
<i>Batesp</i> <i>Stabsuoff:</i> Fanj. Bladh <i>Övnfältöfwrir:</i> Öfwrir Blomster <i>Übef t förf:</i> Öfwrir Norén
2. komp (trf- o. signtj) <i>Chef:</i> Löjtnant Uggla <i>Adj:</i> Sergeant Öman <i>Övr. bef:</i> Löjtnant Svensson Löjtnant Stéen Fanjunkare Meijel Sergeant Spetz Sergeant Claesson Sergeant Svensson Öfwrir Jonsson Öfwrir E. Pettersson Öfwrir Glimstam
3. komp (befällsutb) <i>Chef:</i> Kapt. Stahre <i>Adj:</i> Sergeant Axelsson <i>Övr. bef:</i> Löjtnant Montgomery Löjtnant Tingdal Fanj. K. M. Johansson Sergeant Hjertén Sergeant G. Persson Öfwrir Westin Öfwrir Persson Öfwrir Aman Öfwrir Wackelin
9. komp (motor- o. inttj) <i>Chef:</i> Kapt. Thorstensson <i>Adj:</i> Fanj. Rempling <i>Övr. bef:</i> Kapt. Sohlberg Fänrik Sandén Vpl fänrik Jansson Sergeant Skidell Sergeant Strand Sergeant Orheim Sergeant Rhodin Öfwrir S. Andersson Öfwrir Aberg Öfwrir Jensen
<i>Körskolan</i> <i>Chef:</i> Fanj. Jansson <i>Övr bef:</i> Öfwrir Larsson
<i>Garageavd</i> <i>Chef:</i> Sergeant Molin
<i>Vaktchefer</i> <i>Chef:</i> Öfwrir Tarland <i>Övr:</i> Öfwrir H. Nilsson Öfwrir E. Nilsson Öfwrir A. Andersson

II. BAT.

<i>Chef:</i> Major Nordström
4. komp (sjvtj) <i>Chef:</i> Kapt. Fischer <i>Adj:</i> Löjtnant Carlsson <i>Övr. bef:</i> Löjtnant Ljungné Fänrik Morell Sergeant Carlström Sergeant Pettersson Sergeant Johansson Öfwrir Johansson Öfwrir Ehrling
5. komp (läkarutb) <i>Chef:</i> Löjtnant Sandstedt <i>Adj:</i> Fanjunkare Awall <i>Övr. bef:</i> Löjtnant Jundin Löjtnant Skeppstedt Fanjunkare S. Johansson Sergeant Ljungqvist Sergeant Otterberg Öfwrir Holm
6. komp (centr sjvtj) <i>Chef:</i> Kapt. Bodemark <i>Adj:</i> Fanj. Grebesjö <i>Övr. bef:</i> Fänrik Dahlberg Sergeant Lögdlund Öfwrir J. Karlsson Öfwrir Qvist
8. komp (reptj) <i>Chef:</i> Kapt. Engström <i>Adj:</i> Sergeant Wireskog <i>Övr. bef:</i> Löjtnant Melin Fanjunkare Broberg Sergeant Hansson Sergeant Boström Öfwrir Olsson <i>Utöast:</i> Tvm Bomb Thv Forslund Ate Weiner Ate Stenbäck Ate Dahlgren Ate Bjursell Ate Rudhager
<i>Sjvotriskolan</i> <i>Chef:</i> Serg. Jenemark <i>Övr bef:</i> Öfwrir Bössman
<i>Förbindariskolan</i> <i>Chef:</i> Syster Thyra Pettersson <i>Övr:</i> Syster Maj Jacobsson

DIREKT UNDERSTALLT REGEEMENTSCHEFEN

11. komp (kaserntj) <i>Chef:</i> Kapt. Lindholm <i>Adj:</i> Fanj. Carlsson <i>Övr bef:</i> Öfwrir Karlqvist

UNDERSTALLT SEKUND- CHEFEN I 3, ÖREBRO

7. komp (centr sjvtj) <i>Chef:</i> Kapt. Nilsson <i>Adj:</i> Sergeant Andersson <i>Övr. bef:</i> Löjtnant Rudholm Sergeant Sterner Sergeant Breitfeld Sergeant Gabrielsson Öfwrir Magnusson

KOMMENDERADE UTOM REGEEMENTET

Major Schyllander, US Kapt. Svallingson, US Kapt. Funck, Korea Kapt. Wally, KAFT Kapt. Döös, III. milbefstaben Kapt. Blomquist, US Löjtn. Elowsson, KHS ss. elev Löjtn. Björn Aingkadettskolan Fanj. Bäck, US Fanj. Lingnert, AUS
--

Ur Einar Strandbergs klippalbum.

1934 4/6

"Föredettingar" i Göta trängkår bildade kamratförening

Vid en sammankomst i lördags på restaurant Gamle Port bildades en kamratförening av f. d. anställda och värnpliktiga vid Göta trängkår. Till ordförande utsågs herr Sam Seeger, sekreterare Anders Redén, kassaförvaltare Einar Strandberg, v. ordf. C. E. Karlsson (Colming), v. sekr. Emil Rogård. Suppleanter blevo herrar H. Hanefors och K. W. Karlsson. Nya medlemmar vinna inträde efter hänvändelse till herr Seeger, tel. 45552.

1937 (G. T.)

Ente dummer

Vid en häradsrätt i Skaraborgs län hade för några år sedan en i ett brottmål till tinget för vittnesbevisning instämmd fått sitt mål uppskjutet. Då svaranden emellertid anade, att utgången för hans vidkommande icke skulle bliva så vidare lyckosam beslöt han att vid nästa rättegångstillfälle utebli på grund av sjukdom. Av denna anledning lät han anskaffa ett "sjukintyg", vilket beredvilligt och mot rings ersättning förfärdigades av en yngling i trakten, vilken förvärvat sina medicinska kunskaper som sjukvårdare vid Göta trängkår i Skövde.

Då målet påropades steg ett av svarandens vittnen fram och överlämnade intyget. Då detsamma, såväl på grund av innehåll som av formulering, väckte ordförandens misstänksamhet, fann denne sig föranklän ten att fråga vittnet: "Men är detta verkligen skrivet av en läkare?" Vittnet svarade litet tveksamt: — "Näe, ente riktigt, men pojken ä' ente dummer."

1941 20/2 (G. T.)

Trängare möttes...

Det var fest i går kväll på Hantverksföreningens lokaler. Kungl. Göta trängkårs kamratförening höll där sitt årsmöte, som var talrikt besökt av klicka, friska grabbar från pensionsåldern och ner till rekryternas skara. Skövdeavdelningen representerades av kapten Carell, en trevlig och spirituell herre, som höll roliga men även högstämmda tal. Till ordförande valdes herr Bertil Nilsson,

som även talade. Dessutom förekom underhållning av sängarhumoristerna Verner Aslund och Ragnar Olsson, som spelade, sjöng, joddlade och berättade historier till allmän munterhet. Särskilt slog en "alldes ny" visa, som kallades "Trängens bataljon" an väldeliga.

1942 9/8

Den stora militärstafetten

i går blev en verklig folkfest. Hela staden berördes av tävlingen, som var så finurligt upplagd, att varje stadsdel åtminstone under någon sträcka skulle få se den spännande hetsjakten. Bejublad och populär segrare blev bohussläktingarna efter en knivskarp fight med värmlänningarna. Omkring 50.000 göteborgare kantade banan, 12.000 kringgårdade Stora Dammen, där ett av tävlingens roddmoment försiggick och på Val len hade 3.000 bänkat sig med militärer i majoritet.

Som första specialvapen kom T 2 in på Val len. Ur prislistan:

Grupp II: 1) T 2, tid 3.20.03.

SMI silversköld till förbandet, hederspris till förbandet, silvermedalj till varje man i laget.

1942 3/10

Riksheraldikerna blev för dyr.

T 2 kamratförening är en livaktig

sammanslutning och vad är då naturligare än att man startat en insamling för en egen föreningsfana. Då fanfonden uppnått storleken av 500 kr., lät styrelsen utarbeta en skiss till fana. Skissen var i själva verket en kopia av regementets fana. Så småningom underställdes förslaget riksheraldikernas höga omdöme. Riksheraldikern ogillade förslaget, men erbjöd sig att själv utarbeta ett nytt och enligt hans mening lämpligare. Därvid betingade han sig dock ett arvode, som skulle inneburi att föreningens hela fanfond gått åt skogen, om man antagit hans erbjudande. I stället rekommenderade styrelsen ett förslag från föreningens klubbmästare, herr Hanefors, vars skiss allmänt tycktes vinna medlemmarnas gillande.

1944 19/2 (G. T.)

F. d. trängare jubilerar

Göta trängkårs kamratförening, bestående av f. d. stamanställda och värnpliktiga vid T 2, fyller 10 år och har därför utgivit en av Henning W. Hanefors redigerad jubileumsskrift med bidrag av nuvarande kårchefen, överste Thorngny Unge, major J. Falkengren, Einar Strandberg m. fl.. Föreningens ordförande är herr B. Nilsson och övriga styrelseledamöter K. Krüger, E. Strandberg, H. Hanefors, C. Kolming och F. Mark.

1944 (G. T.)

Värnpliktsmönstringen visade också en annan sak som är väl känd för alla icke infödda boråsare, nämligen att alla boråsare och sjühäradbor äro mycket lokalpatriotiska till sinnet — knappast någon av pojkarne ville hemifrån. "Vill ni komma till något regemente i Stockholm", frågade inskrivningschefen en av pojkarne: "Nä, då vill jag hellre komma till Skövde", blev svaret, vilket är föga smickrande för kungl. huvudstaden, medan däremot skövdeborna kunna sträcka sig över Billingen ett tag. Då pojken kom ut från inskrivningslokalen avslöjade han motiveringen: "Dom har så förbaskat goda ärtmid dagar i Skövde mot i Stockholm har jag hört sägas av kompisar, som legat i lumpen på bägge ställena" sade han. Än en gång besannades det, att inställningen till försvarsmakten hör

Trängare!

Gå in i våra kamratföreningar i Skövde eller Göteborg!

Medlem i Skövdeföreningen

blir Du enklast genom att sätta in årsavgiften (f. n. 2:—kr.) på postgiro 95882. Utsätt tydligt namn och adress samt helst också vplnr.

Till Göteborgsföreningen

anmäler man sig enklast per telefon 25 43 20 och frågar efter Gösta Schultz.

intimt samman med matordningen, så skall ni pruta på försvarsutgifterna, herr Sköld, så gör det inte på kosthållet, ty då tar det hus i helsike, det är ett som är säkert.

1944 12/9 (S. L. A.)

*Tolvhundra liter ärtsoppa
konsumerades på kårens dag*

T 2 bjöd på storartade festligheter hela söndagen, Martin Öman sjöng och Sixten Bengtsson berättade västgötahistorier.

Tolvhundra liter ärtsoppa kokade Göta trängkärs kökspersonal på söndagen och gräddade därtill cirka tvåtusenfemhundra pannkakor. Det var väl en prestation som borde gå till hävderna och det gör det nog också, liksom hela den ståtliga kårens dag som T 2 bjöd sin kamratförening, hela sin personal, en god del av stadens befolkning och många utsocknes. En folkfest hade man velat ställa till med och en folkfest blev kårens dag i bästa bemärkelse. Programmet var trevligt upplagt med skämt och allvar i behaglig blandning och när "Dagen" klockan 24.00 avblästes, kunde ledningen gå hem med den säkra förvisningen att ha roat de många gästerna på bästa sättet i över tolv timmar.

1947 15/8

*Satt inläst i kassavalv två
timmar.*

*Passade på att räkna kassan
under tiden.*

En överfurir vid Göta trängkår i Nora blev i onsdags instängd i ett

kassavalv. Furiren hade öppnat valvet och gått för att hämta ut kassan, vilken skulle räknas. Han drog nyckeln ur nyckelhålet och stoppade den på sig, när han steg in i valvet. Under det han var inne i valvet råkade en värnpliktig, som befann sig på kompaniexpeditionen, stöta till kassavalvsdörren med påföljd att denna smälde igen. Några andra nycklar än dem som överfuriren hade fanns inte. Någon lässmed fanns inte i Nora, varför en bil skickades till Örebro för att hämta en sådan.

I väntan på lässmeden började man borra hål i betongväggen till kassavalvet och efter två timmar hade man kommit igenom. Överfuriren slängde ut nycklarna genom hålet och var snart befriad ur det ofrivilliga fängelset. Någon risk för att han skulle kvävas fanns inte, då valvet är såpass stort, att man räknade med att det skulle taga ett dygn innan luften tog slut. Medan överfuriren väntade på att befrias, passade han på att räkna kassan. Elektriskt ljus fanns nämligen i kassavalvet.

1949 19/2

*Liclig kamratförening bland
militären jubilerar.*

15 år är i allmänhet ingen lång tid i en förenings tillvaro men respektabel när det gäller en militär kamratförening. Göta trängkärs kamratförening celebrerade i går sitt 15-årsjubileum med en festlighet på Lorensberg och kunde göra det med all rätt, eftersom denna kamratförening är riksbekant för sin livaktighet och si-

na uppslag, som sedan gått land och rike kring. Riksförbundet är ett av de initiativ som utgått från Göteborgsföreningen. Gamla och nya medlemmar hade mött upp talrikt.

1949 11/9

*T 2-soldater röjer sten på
västgötabönders åkrar.*

Bönderna i Skövde trakten får numera militär hjälp med att röja stubbar och stenar från sina åkrar. Chefen för Göta trängkår i Skövde, överste Sten Camitz, har nämligen gett order om att kårens övningar i sprängtjänst skall förläggas till västgötaåkrarna. En av sprängspecialisterna är f. ö. en göteborgare, fanjunkare K. G. Blomster, i det civila poliskonstapel vid Göteborgs ridande polis.

1949 28/10 (G. P.)

*Likbod, expeditioner och arkiv
i samma lokaler.*

Skövde: För några år sedan togs som bekant ett nytt garnissonssjukhus i bruk i Skövde, men samtidigt försummade man att ordna bårhusfrågan i anslutning till sjukhuset. Man är därför hänvisad att använda likboden i T 2:s gamla sjukavdelning och eftersom dessa lokaler numera användes för militära expeditioner uppstår ofta obehagliga situationer, särskilt för den kvinnliga personalen.

En expedition har sina lokaler omedelbart över bårhuset och man har full insyn över inläggandet av döda. Den bristande pieteten framgår vidare av att man vägg i vägg med bårhuset har ett arkivutrymme.

1949 2/12 (G. T.)

*"Realistiska" fältoperationer
prövas i Skövde.*

Hur bukoperationer går till i fält har man velat visa vid Göta trängkår i Skövde och tillvägagångesättet har blivit föremål för stark kritik från de värnpliktiga som deltagit i "övningarna".

1949 3/12 (G. T.)

*"Svintarmarna sätter tanken
i verksamhet."*

(Skövde den 3 dec.) — Det är den vanliga visan, som återkommer varje år, säger pressofficeren vid T 2, kapten Ländahl, med anledning av kritik mot de "realistiska" fältoperationer, som förekommit vid trängkåren. Särmarkörer hade utrustats med "blö-

dande" hallonsaft och svintarmar under fläksvålar för att ge illusion av sårade i krig.

Dessa metoder är tillkomna för att ge liv åt övningarna, säger kapten Lindahl. Skulle de inte tillgripas, finge vi klagomål för att övningarna inte är tillräckligt realistiska. Som ett bevis på, att de nu får liv över sig tar vi de värnpliktigas förmåga att reagera på det sätt som tidningarnas sagesmän gjort. Övningarna har lyckats sätta tankeverksamheten i full funktion tydligen.

Vad beträffar möjligheterna att följa riktiga operationer så får de värnpliktiga verkligen det under en hel månads tid. Att de inte kan få det under hela utbildningstiden beror på, att man på sjukhuset inte kan ta emot så många som 300 man på en gång. Det erkännes villigt, att de riktiga handgreppen inte kan läras under våra fältövningar, men det väsentliga är, att den värnpliktige får lära sig handskas med materielen, slutar kapten Lindahl. Av läkarplutonens 46 man har två avlagt med. kandexamen, fyra har börjat studera medicin och resten har endast studentexamen bakom sig.

1951 (2/6 G. T.)

Hyrd ut regemente.

Skövde 27 sept. (G. T.) Polisen i Skövde har tagit en expert i luftaförare. Hans hobby var att sända telegram och telefonera, vilket gjorde att polisen bara gick ner till telegrafstationen och fann honom där.

Mannens förnämsta bravåd torde ha varit då han lyckades hyra ut Göta trängregementes kaserner till flera bostadssökande och få handpenningar, trots att han bara kunde visa våningarna "från gatan". Sedan han även sålt smärre partier luftved blandade sig polisen i hans affärer och mannen skickades till vårdhem.

Tage Eliasson Konditori

Sylvestergatan 1
G Ö T E B O R G
Tel.: 16 37 75

Glöm inte att anmäla adressförändring till föreningens kassör eller sekreterare.

1952 20/5

*Nya chefer på tre regementen.
Tre regementen och Artilleri-
skjutskolan fick nya chefer.*

från 1 oktober i fredagens konselj.

Till överste och regementschef vid trängtrupperna med förordnande som chef för Göta trängregemente har utnämnts överstelöjtnant B. M. Sandberg. Göta trängregemente.

Överstelöjtnant Sandberg är född 1903 och utnämndes till fänrik vid Skånska trängkåren 1926. Till löjtnant utnämndes han 1929, till kapten 1939 och till major 1943. Han utnämndes till överstelöjtnant vid underhållstrupperna 1948 och har sedan oktober 1949 varit överstelöjtnant vid Göta trängregemente.

1952

T 2 önskar ny marsch.

Kungl. Göta trängregementes paradmarsch kommer att bytas mot en ny, som är mera tidsenlig och så kommer "parad" att strykas. Det blir endast en paradmarsch i framtiden för armén, i övrigt endast "marsch". T 2 har begärt att få en ny marsch i stället för den nuvarande, som egentligen är avsedd för trav och icke gång. Tellus-marsch av Helge Damberg vill T 2 ha i stället, men det blir inte klart med den saken till regementets dag, där Tellus-marschen dock kommer att spelas.

1953 28/3 (G. P.)

Arméchefen döper om kända marscher.

En revolution i smått håller på att ske med våra regementsmarscher. Arméchefen har nämligen bestämt att marscherna hidanefter skall uppkallas efter regementet eller kåren.

Benämningen paradmarsch skall vidare förbehållas för armén gemensam paradmarsch.

I den långa listan över regementsmarscher återfinnas två nämligen nya, nämligen S 1:s Fanvakten av

Ekström och T 2:s Tellus av H. Damberg, vilka i likhet med de övriga när döpts om på enahanda sätt och sålunda skall heta Kungl. Signalregementets marsch och Kungl. Göta trängregementets marsch. (T. T.)

1952 14/8 (G. T.)

*Den första bilen fick inte plats,
trängen har bara 5 hästar kvar*

Kungl. Göta trängregemente firar på söndag ett förenat 60-årsjubileum med regementets dag, till vilket man kan räkna ett tusental besökare. Regimentet kom såsom Göta trängkår till Skövde 1905 med tre kompanier och är nu ett stort regemente med elva kompanier. Hästen har försvunnit, motorn har kommit i stället i bil, motorcykel och traktor.

Den första trängbataljonen uppsattes i vårt land 1884 och 1891 tillkom Göta trängbataljon, som följande år förlades till Karlsborg. Där stannade den till den 26 september 1905, då marschen till Skövde anträdde. Den 1 juli 1949 blev trängkåren trängregemente och är nu med sina elva kompanier det största i Skövde

1953 19/6 (G. T.)

*Gammalt torp blir kaffestuga.
Militär och Penta jobbar ihop.*

Soldater från T 2 har jobbat och slitit för att skapa en fin badstrand. Pentas 80 tunnland stora fritidsområde vid Karstorpsjön invigs i dag av volvochefen, direktör Assar Gabrielson. Över 300.000 kr. har Volvo lagt ner på området, som omfattar dels koloniområde, dels ett mycket vackert fritidsområde vid sjön, som förses med badbryggor och röjts upp. Ett stort strövområde finns också, där mjuka stigar slingrar sig mellan seniga tallar och knotiga björkar. Vid stranden har två bryggor anlagts, en med ett 3 m. högt hopptorn. Ett särskilt barnbad skall också ordnas. Stranden har bättrats på med 700 kbm. sand, som värnpliktiga från T 2 skyfflat ut. Det har de gjort såsom tack för att T 2 får använda badet.

Vid behov av Ur och Glasögon

vänd Er förtroendefullt till

WESTINS

UR- & OPTISKA AFFÄR
Tel. 334 Skövde

intimt samman med matordningen, så skall ni pruta på försvarsutgifterna, herr Sköld, så gör det inte på kosthållet, ty då tar det hus i helse, det är ett som är säkert.

1944 12/9 (S. L. A.)

*Tolvhundra liter ärtsoppa
konsumerades på kårens dag*

T 2 bjöd på storartade festligheter hela söndagen, Martin Öman sjöng och Sixten Bengtsson berättade västgötahistorier.

Tolvhundra liter ärtsoppa kokade Göta trängkärs kökspersonal på söndagen och gräddade därtill cirka tvåtusenfemhundra pannkakor. Det var väl en prestation som borde gå till hävderna och det gör det nog också, liksom hela den ståtliga kårens dag som T 2 bjöd sin kamratförening, hela sin personal, en god del av stadens befolkning och många utsocknes. En folkfest hade man velat ställa till med och en folkfest blev kårens dag i bästa bemärkelse. Programmet var trevligt upplagt med skämt och allvar i behaglig blandning och när "Dagen" klockan 24.00 avblästes, kunde ledningen gå hem med den säkra förvisningen att ha roat de många gästerna på bästa sättet i över tolv timmar.

1947 15/8

*Satt inlåst i kassavalv två
timmar.*

*Passade på att räkna kassan
under tiden.*

En överfurir vid Göta trängkår i Nora blev i onsdags instängd i ett

kassavalv. Furiren hade öppnat valvet och gått för att hämta ut kassan, vilken skulle räknas. Han drog nyckeln ur nyckelhålet och stoppade den på sig, när han steg in i valvet. Under det han var inne i valvet råkade en värnpliktig, som befann sig på kompaniexpeditionen, stöta på kassavalvsdörren med påföljd att denna smällde igen. Några andra nycklar än dem som överfuriren hade fanns inte. Någon låssmed fanns inte i Nora, varför en bil skickades till Örebro för att hämta en sådan.

I väntan på låssmeden började man borra hål i betongväggen i kassavalvet och efter två timmar hade man kommit igenom. Överfuriren slängde ut nycklarna genom hålet och var snart befriad ur det ofrivilliga fängelset. Någon risk för att någon skulle kvävas fanns inte, då valvet är såpass stort, att man räknade att det skulle taga ett dygn innan luften tog slut. Medan överfuriren väntade på att befrias, passade han på att räkna kassan. Elektriskt fanns nämligen i kassavalvet.

1949 19/2

*Livlig kamratförening blar
militären jubilerar.*

15 år är i allmänhet ingen lång tid i en förenings tillvaro men respektabel när det gäller en militär kamratförening. Göta trängkärs kamratförening celebrerade i går sitt 15-årsjubileum med en festlighet på Loxberg och kunde göra det med allra eftersom denna kamratförening är riksbekant för sin livaktighet och

Salutkanonerna på gamla vallen

verne för att plukka Blomster. Mange har ogsaa vaeret ude at hente Markbuketter. De lægger dem paa Krigergraverne og Monumentena. Der ligger antagelig ialt Tusinder af Buketter i Fredericia. Der ligger kostbare Kranse med Silkebaand Side om Side med Markens Valmuer og Kornblomster".

Når det så började mörkna på denna dags kväll tändes i varje fönster, såväl i bostäder som affärer, levande ljus. I somliga fönster lyste ett, en del hade två eller tre, ja, ända upp till sex ljus kunde man se, varför det hela blev till en strålande ljusfest.

Kl. 6 på morgonen den 6 juli väcktes de av Fredericias innevånare och gäster, som ännu ej voro vakna, av kanonsalut med 27 skott. Från det gamla vattentornet utfördes koralmusik mellan kl. 06.30—07.00, varefter revelj gick genom stadens gator, som redan då voro kantade av folk och så började denna festdag som blev så minnesrik. I Fredericia, som är en stad på c:a 25.000 innevånare, hade denna dag samlats omkring 75.000 personer. "Jydske Tidende" skriver: "75.000 Mennesker samlet om Kongefamili-

en i Fredericia til en storslatt Mindefest for en av de største Dage i vort Folks Historie".

Kl. 9 hade vi så uppställning för avmarsch till Vesthamnen, där mottagning av Kung Frederik och Drottning Ingrid skulle äga rum. På slaget 10 löpte så kungaskeppet "Dannebrog" in i hamnen och när de kungliga gick iland möttes de av ett öronbedövande jubel och hurra-ropen avlöste varandra. "Berlingske Tidende" skriver: "Flankeret av Hundreder af Faner stod Soldaterforeningerne og andra Organisationer opmarcheret på Pladsen. Kun en smal Gennemgang var levnet de

**Ved, Kol och Koks
Biltransporter**
Bagaregårdens Ved- & Kolaffär
Bröd. Jönsson
Waterloogatan
GÖTEBORG
Tel.: 15 01 27 — 19 01 27

Kongelige for at de kunde komme ud til Bilerna. Paa Kajen stod 6 juli-Komiteens Formand, Overofficiant Odderskov, Stiftsantmand Herschend Byens Kommendant Oberst, Greve Trampe og Borgmester Arent samt en Raekke andre Honoratories og Embedesmaend i Gala".

Så rullade bilarna med de kungliga upp genom staden, efterföljda av marscherande militärer, soldatföreningar, scouter, hemvärnsmän, rödakorssystrar m. fl. organisationer. Det blev en procession på fyra km. Vid General Rye's minnesmärke höllo norska soldater hedersvakt och där stannade kungen en kort stund för att minnas den gamle norske soldaten, som gick i dansk tjänst och som gav sitt liv för Danmarks sak. Därefter gick färden till "Krigargraven", där en bataljon sammansatt ur de sjutton regementen, som voro med och stredo för hundra år sedan, var uppställd. Varje avdelning förde sitt regementes gamla fans. Vid sidan av dessa sto-

Kongen med Dronning och Prinsessor vid Krigargraven

Jakos

J. A. Kjellberg & Söner A.-B.
Etabl. 1810. Göteborg.

S. Johanssons
Glasmästeri
 SKÖVDE
 — Tel. 246 —
 INRAMNINGAR
 BILGLAS
 SLIPNINGAR

do en del svenska och norska gäster samt livvakten. När konungen hade hälsat dessa, nedlade han en stor eklövskrans vid reliefens fot och blev stående i en tyst honnör framför graven med drottningen och prinsessorna vid sin sida.

Efter denna enkla men vackra högtidlighet fortsatte de kungliga till hotell Landssoldaten, där de togo plats på en tribun. Denna hade front mot monumentet "Den Tapre Landssoldat", den gamla "huvudvakten" och mot den "gamla valen", bakom vilken hjältarna för hundra år sedan stod och väntade på ordern till det utfall som bringade dem den stora segern. Så vidtog defileringen av de olika organisationerna för de kungliga. Först kommo två bataljoner soldater, vidare de fem nordiska ländernas fanor, vilka hälsades med ett oerhört jubel av de c:a 4.000 åskådare, som trängdes om det lilla utrymmet kring 6 juli-Pladsen. Men med ännu större jubel hälsades representanterna för de norska, svenska och danska soldatföreningarna, som

Kongen under defileringen

med sina färgrika fanor och med officerare i tåten marscherade förbi kungatribunen.

Processionen var den största, som förekommit i Fredericia och en av de längsta i hela Danmark, skriver en dansk tidning och tillägger: "Hele Danmark gled i de følgende Timer forbi Kongen og Dronningen. Der manglede ikke en eneste større By, vist nok ikke et eneste Herred, og mange Hundrede Sogne var repræsenteret. Det var soldaterforeningerne, der fyldte op. De kom med over 150 Faner, og alle Egne i Landet var med".

En dundrande salut från vallen meddelade, när de sista deltagarna passerat tribunen på väg till rådhus-torget, som var slutmålet. Här blev det uppställning med front mot rådhuset, från vars balkong en del tal hölls och varifrån konungen frambar sitt tack till Fredericia i följande ord; — "Jeg vil gerne på Dronningens og egne Vegne, sagde Majestaeten, bringe en Tak for den Modtagelse, Fredericia har givet os i Dag. Samtidigt vil jeg erindre om, da jeg var her for første Gang 1945. Et kolossalt Indtryk gjorde 6 juli den gang paa mig, og det er med største Glaede, at Dronningen og jeg i Dag kan vaere med. Naar vi staar her paa denne minderige Dag, gaar Tankerne umiddelbart tilbage til Fortiden for 100 Aar siden. Jeg takker Fredericia for den Maade, de vaerner om denne store Dag efter de gamle Traditioner til Aere for dem, som gav Livet den gang, og til Haeder for de nulevende. Aar efter Aar er 6 juli-Dagen blevet fejret. Jeg ønsker, at den Aand, der besjaeler 6 juli-Dagen, aldrig maa dø, og jeg haaber, at kommende

Rådhuset var overfuldt med paraderende

K. HERMANSSON
 Speceriaffär
 REKOMMENDERAS
 Galateagatan 12
 GÖTEBORG
 Tel.: 14 61 74

Fanborgen marscherar upp i Graasten

Slægter aldrig maa glemme, hvad de tapre Maend i Dag for 100 Aar siden ofrede.

Historien gaar videre. Under den forrige Krig var det ogsaa den danske Ungdom, som ofrede Livet i Kampen for Landets Frihed. Lad os alle arbejde efter at bevare den dyrebare Frihed for vort Land. Dette Ønske vil jeg samle i et ni-foldigt Leve for vort land. Danmark leve!"

Kl. 16 var ett stort folkmöte anordnat på Stadson, där en del tal samt musik och sång förekom. På kvällen gavs en föreställning på fri-luftscenen av skådespelare från "Det kongl. Teater", vilka uppförde det nationella festspelet "Elverhöj".

Mellan kl. 21—24 var asfaltbal anordnad på Östra Wallgatan och där tråddes dansen med liv och lust av både ung och gammal. Till sist avslutades dagen med ett festfyverkeri. Trötta men glada borgare och gäster gingo så till vila efter en ansträngande men oförglömmelig dag. En dansk tidning skriver här om: "Havde Dagen vaeret praegtet af Alvor om Højtid, saa blev Afte-

nen til Gengæld yderst folkelig og meget fornøjelig. Ungdommen tumlede sig til Asfaltbal i den lange Øster Voldgade, og mange Gamle svang sig mellem dem. Ved Mindatstid var det Slut. Fredericianerna blev kommanderet hjem paa samme Maade, som de i Morges blev beordret op. Sole og Raketter straaledede og glødede i den halvørke Sommernat, og dundrende Kanonslag drofnede over Byen til et sidste Godnat. Den største og mest bevoegede Dag i Fredericias Historie siden den 6 juli 1849 var til Ende."

Torsdagen den 7 juli var helt reserverad för soldatföreningarna. Kl. 9 for de norska, svenska och danska gästerna med sina värdar i ett tiotal turistbussar över Kolding, Haderslev, Krusaa till Dybbøl och Sønderborg. I Haderslev gjordes det första uppehållet, varvid det blev blomsternedläggning, vid det minnesmärke, som är uppfört intill "Hospitalskirken", för de soldater som här stupade vid tyskarnas intåg den 9 april 1940. Så gick färden vidare till Søgaard-lägrat, där kommandanten överstelöjtnant Hintz hälsade oss välkomna och gav en resumé över de ödesdigra april-dagarnas händelser. Även där hade några danska soldater fått släppa till livet. På huvudbyggnaden var en tavla uppsatt till minne av dessa och vid denna nedlades blommor. Besöket här avslutades med frukost i gymnastiksalen. Resan fortsattes så söderut förbi Krusaa, den danska gränstationen mot Tyskland, till Graasten. Här samlades vi med

våra fanor kring Överste Paludan-Müllers minnessten.

Framkomna till Dybbøl blev det uppställning på platsen mellan "Dybbøls Mølle" och den stora flaggstången, på vilken Danmarks största flagga skulle hissas. "Jydsk Tidende" skriver härom: "Stævnet fik naesten sit Klimaks allerede i Starten, da 24 rød- og hvidklædte Spejderpiger fra Møllen kom bærende med det vældige Dannebrogflag. Ved Flagmastens Fod ventede Formaendene for de danske, norske og svenske Soldaterforeninger samt Fabrikant Wellbach, der i sin Tid har skaenket Flaget, og til Tonerne af Flagsangen gled det praktfulde Splitflag langsomt til Tops. Et Øjeblik syntes det ikke at ville folde sig ud, men pludselig greb Vinden det, og straks efter anmeldede det lystigt i Sommer vinden. Det var det Øjeblik som de, der oplevede det, sent vil glemme".

Dagen avslutades med en festmiddag på "Sønderborghus", vari deltog c:a 300 personer.

För denna resa, som jag sent skall glömma, vill jag sent skall glömma, vill jag till "De danske Soldaterforeningers Landsraad" frambära mitt varma tack samt till Kungl. Göta trängregementets kamratförening för det förtroende som visats mig i egenskap av representant för föreningen.

Göteborg i aug. 1949.

Henning W. Hansfors.

ÅTVIDABERGS

1378 SKÖVDE 3899

Försäljer:

Halka Skrivmaskiner
Facta Additionsmaskiner
Facit Kalkyleringsmaskiner
Möbler och Kontorsartiklar
Rengöring och översyn av
kontorsmaskiner

Ring 1378 och tala med
Verkmästare HOLMBERG
ang Eder kontorsmaskin-
service

Väst kustens
Byggnads A.-B.

Göteborg.

Tel. 25 18 25.

Nordiska militära kamratmötet i Göteborg 25-27 maj 1951.

Denna gång, den tredje, var Göteborg samlingsplatsen. Tidigare hade ju liknande kamratmöten hållits i Oslo 1948 och i Fredericia 1949. Prins Bertil ledde marschen upp till Götaplatsen, där föreningarna ställde upp i långa kolonner och med fanorna grupperade längs stenbarriärerna. A 2:s musikkår spelade, varpå korum förrättades av biskop Giertz. Därefter förklarade landshövding Nyström det militära kamratmötet öppnat. Tidigare hade Göteborgs stad haft mottagning på Børsen för representanter för de olika kamratföreningarna. Besök gjordes under dagen på Svenska Mässan, medan aftonen ägnades åt en gemensam träff på Rotundan.

Lördagskvällen den 26 reserverades för regementsvis anordnade kamratföreningsträffar.

Kungl. Göta trängregementets kamratförening i Göteborg var värd för de deltagande trängkamraterna. Danmark representerades av Fuldmægtig Blytt Petersen. Till vår ledsnad hade vi ingen representant från Norge. Kamratföreningen i Skövde representerades av förvaltare Stenström, fanjunkare P. Bäck, furir L. Ehrling samt herrar G. Jansson och J. Sahlgvist. Vidare hade vi som gäst kapten B. Akerholm, Intendanturkamraterna i Göteborg. Dessa gäster samt föreningens övriga medlemmar med damer samlades på det vackra Slottsvikens pensionat i Pixbo till en angenäm samvaro.

Kl. 19 avgick bussar från Gustav-Adolfs torg och var deltagarantalet så stort att ett flertal bilar måste tillsättas för att få med alla nytillkommande. Vädret var vackert och efter en halvtimmes färd i den vackra vårnaturen voro vi framme vid vårt mål, en vik i västra delen av Rådasjön.

Efter en rundvandring i parken och salongerna slogs dörrarna till stora matsalen upp, i vilken en utsökt supé serverades, där varken snapsen till sillen eller viner till varmrätt och dessert saknades. Ett musikkapell underhöll oss med såväl klassisk som lättare musik.

Under supén talade först vår ordförande, konditor Bertil Nilsson, som hälsade samtliga hjärtligt välkomna och vände sig då särskilt till vår danske gäst, herr Blytt Petersen, samt kapten Akerholm och Skövde-

På Rotundan, från vänster Gjertsson, Hanefors och Nilsson samt Jansson i Igelstorp och Ehrling från Skövde

föreningens medlemmar, varefter han utbringade ett leve för Danmark. Den danska nationalsången sjöngs unisont.

Herr Blytt Petersen tackade för välkomsthälsningen och uttryckte sin glädje över att få vara med på denna träff samt uttalade sin förtjusning över det vackra landskapet vi farit igenom och om den trevliga plats vi förlagt vår utfärd till. Han slutade med att utbringa ett leve för Sverige, varefter vi sjöngo Du gamla, Du fria.

Efter ytterligare anföranden serverades kaffet i smärmmen och i matsalen tråddes sedan dansen.

Ett par av våra medlemmar framförde solosång samt läste dikter och så gick kvällen och en god del av natten under en angenäm och högtidlig prägel.

Ur Danska Intendanturföreningens medlemsblad nr 7 juli 1951 skrives mycket om kamratmötet i Göteborg, och särskilt av intresse för oss:

"Lördag aften var helliget kammeratligt samvær indenfor de forskellige våben fordelt i lokaliteter rundt om i byen. Disse sammenkomster formede sig på fornøjelig måde.

Jeg blev indbudt af kamratföreningen omfattende traenet og intendanturet og som representant for sidstnævnte deltog kaptajn Akerholm Vi

blev kort i private biler ud til en tidligere herregård, der nu er indrettet til pension, Slottsvigen, meget smukt beliggende ved en sø omkranset af skov, birk og gran. I festen deltog kammerater af traenaafdelingens kamratförening med damer + kaptajn Akerholm og undertegnede som eneste dansker, som begge blev hyllet med velkomsttaler og afsyngelse af de respektive nationalsange. Det blev en i alle måder vellykket sammenkomst, som bragte mig i forbindelse med mange nye kammerater blandt de svenske deltagere, hvoraf dog nogle også havde deltaget i de tidligere stæevner, og jeg udtaler håbet om, at der ved senere stæevner vil blive lejlighed til at uddybe dette venskab og bringer her en tak for denne intime sammenkomst på Slottsvigen". (Blytt Petersen.)

Einar Strandberg.

Henning W. Hanefors.

**Gynna
annonsörerna!**

De gynna ju oss!

Nordiska Militära Kamratmötet i Oslo 12-14 juni 1953.

"Norges Soldatförbund og Orlogsforbundet" stod denna gång som inbjudare till det nordiska kamratföreningsmötet, det fjärde i ordningen, vilket liksom det första mötet år 1948 var förlagt till Oslo.

Från "De Danske Soldaterforening-er og Marineforeningen" hade 60 man mött upp och Sverige representerades av 66 man från 45 kamratföreningar. Göta trängregementets kamratförening representerades av undertecknad. De flesta av gästerna anlände på torsdag kväll den 11/6 till Östbanestationen, där vi välkomnades av några av de norska värdarna. Till vår ledsnad meddelades det, att presidenten för "Norges Soldatförbund" Chr. Solheim blivit sjuk och nu låg på sjukhus. I hans ställe fungerade Thorolf Eriksen som mötets president.

I bussar fördes vi så till "Huseby-leiren", där vår inkvartering var ordnad. Detta läger, bestående av tvåvånings träkaserner, uppfördes av tyskarna under ockupationen. Där är "Kongens Garde" nu förlagt. Efter det vi blivit anvisade våra liggplatser och bekantat oss med logementskamraterna, blev det aftonmåltid i matsalen.

Klockan halv sju på fredag morgon väcktes vi av Gardesmusikken (33 man), vilken marscherade runt i lägret. Frukost serverades kl. 8 och kl. 10 blev det uppställning framför den minnesstaty, som blivit rest till min-

Gardeschefen vid Minnesstötten

net av de under kriget 1940—45 fallna gardessoldaterna. Minnesmärket består av en bronsstaty föreställande en gardessoldat stående i givakt och som är placerad på en granitsockel.

Här hälsades vi välkomna till lägret av gardeschefen, överstelöjtnant A. J. Peterson. Ledarna för de danska, norska och svenska gästerna nedlade så vid statyns fot kransar med band i respektive länders färger. Danskarna överlämnade också en norsk flagga till lägerchefen, vilken nu hissades på en nyuppsatt flaggstång.

I "Oslo Handelsstands" lokaler

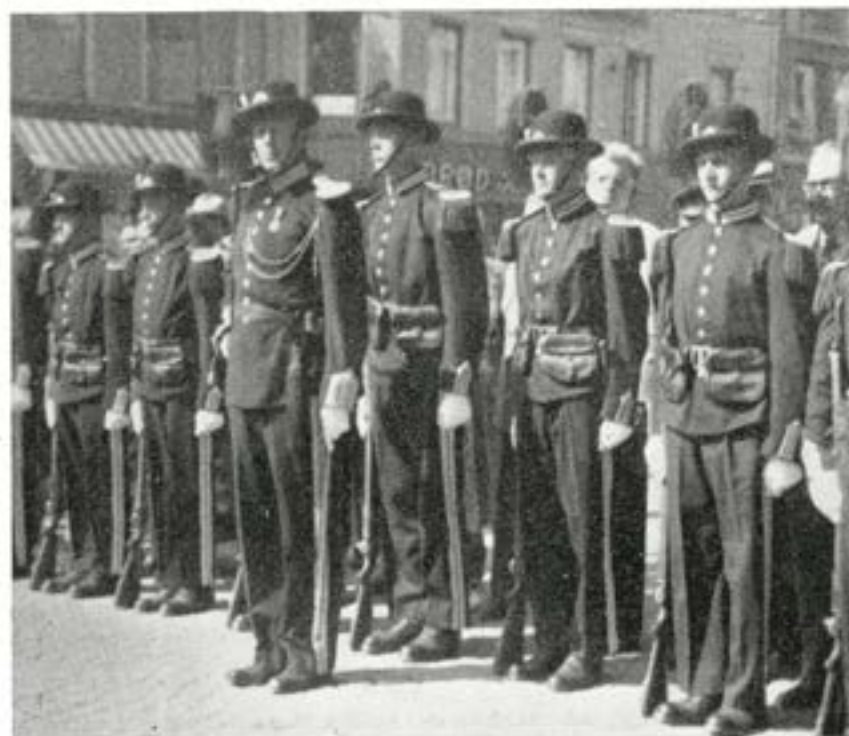
Karl Johansgate 37 blev vi så serverade lunch kl. 13 och kl. 14.30 samlades samtliga deltagare på borggården utanför rådhuset och tågade i procession till Oslo domkyrka (förut benämnd Vor Frelseres Kirke), där felprestene Lars Bakke-Asbjörnsen och Erling Ulitveit höll gudstjänst. Denna högtidlighet i domkyrkan, där fanorna uppställdes runt altaret och psalmsången steg mäktigt mot valven, blev en stämningsmättad inledning på detta soldatmöte.

Utanför kyrkan blev det sedan uppställning, först de norska medlemmarna med "Divisjonsmusikken" i spetsen och därefter de danska och svenska kontingenterna under ledning av "Gardens musikkorps" och så marscherade man tillbaka till rådhuset mellan täta rader av intresserade oslobor.

Öppningsmötet hölls därpå i rådhusen. Efter ett musikstycke bestogs talarstolen av Oslo stadsfullmäktiges ordförande, høyesterettsadvokat Brynjulf Bull, vilken hälsade oss välkomna till Norge och Oslo. Han nämnde bl. a., att dessa möten de tre nordiska länderna emellan är ett led av "styrka och vilja att sammanhålla freden inom Norden". Vidare talade major Munthe-Kaas, ordförande i "Norges Soldatförbund". Han välkomnade oss, "att ännu fastare knyta de band, som knötes i Oslo 1948, Fredericia 1949 och Göteborg 1951". Också Orlogsforbundets president, konteramiral E. C. Danielsen

Trandumsskogen. Amiral Giron nedlägger Sveriges krans

Paraderande trupp

talade och därefter sjöngs den norska nationalsången.

Så talade hovjägmästare Jörgen Dinesen och kommandör Poul Ipsen för de danska gästerna, varefter sjöngs "Der er et yndigt Land."

För svenskarna höll så sist amiral M. Giron ett kraftigt och kärnfullt tal, som avslutades med "Du gamla, Du fria."

Efter lunch, där Oslo kommun stod som värd, besågs rådhuset, ett storartat byggnadsverk med vackra väggmålningar och gobelänger.

Kvällen var anslagen till privata sammankomster, arrangerade av de olika norska kamratföreningsmedlemmarna. Då Norge ej har någon egentlig trängkår, blev undertecknad inbjuden tillsammans med fältartilleristerna till en festlig supé på huvudrestaurangen på Frognersåtern, där det talades, hurrades och sjöngs under kamratlig samvaro till långt fram på natten.

Lördag morgon hälsades vi välkomna till "Gardermoen" i Trandum, en övningsplats c:a 50 km. från Oslo. Efter en livligt applåderad uppvisning i exercis gjorde vi ett besök i den fruktade Trandumsskogen. Detta ställe använde tyskarna till avrättningsplats. Här hade de låtit skjuta norska patrioter och andra för dem misshagliga personer. Det var först efter frigörelsen, som det blev

känt, att tyskarna hade brukat platsen för detta ändamål. Man fann då grav efter grav här i skogen. Det framkom då också att fångarna hade fått gräva sina gravar själva och sedan från kanten skjutits rätt ned i graven. Tillsammans grävdes här upp 193 unga människor, varav 6 var engelska flygare, 15 ryssar och resten norrmän. Quisling och hans ministrar fick själva vara med om uppgrävningen av sina offer. Överste Sverre Hermansen berättade om detta och mycket mera, som skulle bli för långt att skriva om i denna redogörelse.

På denna plats skall resas ett större minnesmärke, men som detta ännu ej var färdigt, hade man rest ett enkelt träkors på en med blommor planterad kulle och här stodo nu två militärpolis i givakt. Feltprest Lars Bakke-Asbjørnsen höll så en kort andakt. Till slut följde kransnedläggning, varefter överste Hermansen uttalade sitt tack. Under en liten promenad runt om i skogen fick vi se de olika avrättningsplatserna och man kunde här och var i de större träden finna kulhål.

Efter detta fick vi se en uppvisning av pansarvärnets olika vapen, motorcyklar, lätta och tunga stridsvagnar och en amfibiestridsvagn. Vidare såg vi en realistisk försvarsöv-

ning mellan infanteri och angripande pansarvapen.

Senare blev det middag i den nya matsalen, som denna dag kom i bruk för första gången. En insamling gjordes till en minnestavla, vilken skulle uppsättas i matsalen, berättande för kommande tiders soldater om detta besök på Trandum 1953 av gamla nordiska soldater. Så gick färden tillbaka till Oslo över den vidsträckta flygplatsen på Gardermoen. Denna tillkom under kriget genom tyskarnas försorg.

På kvällen var det stor bankett på Frimurareløgen, där våra norska värdar hade gjort sitt allra bästa för att få fram en värdig feststämning som avslutning på detta kamratmöte. Utanför ingången till restaurangen posterade en dubbelpost och i hallen samt trappan upp till festvåningen paraderade militär i dubbla rader. På fondväggen i matsalen var de olika föreningsfanorna och standaren uppsatta. När alla intagit sina platser hissades under flaggsignalens toner den norska flaggan, och de tre nordiska ländernas flaggor under trumvirvlar fördes in i salen.

Thorolf Eriksen bjöd så till bords, där talen blev både många och långa. Så t. ex. uttryckte Jörgen Dinesen en förhoppning att dessa möten måtte giva tillfälle att utväxla erfarenheter, som skulle kunna vara till gagn för kamratföreningarnas arbete och framgång. Han avslutade sitt tal med att överlämna en vas av köpenhamnskt porslän till "Norges Soldatförbund". För svenskarna talade amiral M. Giron och även han överlämnade en gåva, en tavla av rostfritt stål med alla svenska kamratföreningarnas märken. Efter ytterligare några tal tackade överste Sverre Hermansen på sitt lediga och muntra sätt för maten, som hade varit både god och riklig.

Vid det efterföljande kaffet, som serverades vid småbord blev många minnen upplivade och nya bekantska-

(Forts. å sid. 40, sp. 3.)

Birger Ljungkvists
BLOMSTERHANDEL
SKÖVDE

TELEFONER:
Affär 516 412
Trädg. 714

Skövdesekretarens spalt

Kamratföreningen är en sammanslutning av värnpliktiga, fast anställda och civil manlig och kvinnlig personal, som är i tjänst eller har varit i tjänst vid T 2.

Dess syften är:

- 1) att främja sammanhållning och gott kamratskap utan avseende på personalens tjänstegrad, tjänstgöring eller tjänsteställning,
- 2) att tillvarata och värda regementets traditioner och minnen,
- 3) att om möjligt bibehålla de kamratband, som knutits inom regementet,

Kallelse till årsmöte.

Härmed kallas medlemmarna i Kungl. Göta trängregementets kamratförening i Skövde till ordinarie årsmöte söndagen den 8 november 1953.

Samling kl. 11.00 vid T 2 kanslihus.

Preliminärt program: Årsmötesförhandlingar, kaffedrickning, föreläsningsovningsövningar med underhållsgrupp i trakten av Alebäcken (c:a 12 km. nordost Skövde), subskriberad enkel middag för en ringa penning.

Hela programmet, således även förhandlingar och förtäring, avses om vädret är tjänligt hållas i övningsterrängen. För transporter T 2 — övningsterrängen och åter svarar regementet.

Även medlemmar i Göteborgsföreningen är välkomna till övningarna och förtäringarna. Intresserade göteborgare kan ringa Bertil Nilsson före 4/11, tel. 205511 eller 120576.

Anmälan, som är bindande, göres å nedanstående kupong, vilken tydligt ifyllt skall vara sergent S. Wiresskog, G. Kungsvägen 20, Skövde, tillhanda senast 4/11 1953.

Undertecknad anmäler sitt deltagande i:

- bussfärderna till och från övningsterrängen
 kaffedrickningen
 middagen

i samband med årsmötet den 8/11 1953.

Namn:

Adress:

.....

4) att hylla och belöna dem, som verksamt bidragit att förverkliga dessa syften.

Värnpliktiga, som är i tjänst, erhålla lättast medlemskap genom anmälan till vederbörande komph eller kompadj och övriga genom anmälan till sekreteraren eller kassaförvaltaren. Medlemskap kan även vinnas genom inbetalning av årsavgiften (för 1953 2: — kronor) å Kamratföreningens postgirokonto 95882, men glöm då inte att på talongen till inbetalningskortet tydligt ange titel, namn, bostads- och postadress.

Föreningens vackra medlemsnål säljes av kassaförvaltaren, sergent B. Öman samt i marketenteriets handelsbod till ett pris av 3: — kronor. En vacker och stilfull "muckarnål", som prytt rockslaget på många utryckande värnpliktiga från T 2 och som bidragit till många kontakter mellan "Götaträngare" i försöringsringen.

Vid kamratföreningens senaste årsmöte, som avhölls i manskapsmatsalen den 16 augusti 1952, valdes följande styrelse:

Överste B. Sandberg, ordf.
 Överlärare G. Fridén, Igelstorp, vice ordf.

Sergeant S. Wiresskog, sekreterare (nyvald)

Sergeant B. Öman, kassaförvaltare (nyvald)

Kapten G. Danell, redaktör.

Kapten G. Almén, 1. klubbmästare

Öfurir L. Ehrling, 2. klubbmästare (nyvald)

Löjtnant O. A. Broman

Trädgårdsmästare A. Andersson, Skövde

Konditormästare B. Nilsson, Göteborg

Köpman H. Hanefors, Göteborg

Målarvärd G. Jansson, Igelstorp

Till revisorer under året äro valda

kapten G. Buchholtz och löjtnant

N. Carlsson med kapten G. Augustsson och f. d. maskinisten G.

Tapper som suppleant.

Efter årsmötet intogs supé på officersmässen för de medlemmar med damer, som anmält sig enligt den utsända kallelsen.

Härvid utdelade den avgående ordföranden och hedersledamoten, överste Camitz, Kungl. Göta trängregementets minnesmedalj i guld till konditormästare Nilsson, Göteborg samt i silver till herrar Strandberg och Hanefors, Göteborg, Sahlqvist, Laxå samt Fridén och Jansson, Igelstorp.

S. Wiresskog.

20-årsjubiléet i februari 1954.

Lördagen den 6 februari kl. 16.00 inledes jubileumsfirandet med att föreningen tar emot och inkvarterar utsocknes deltagare från framförallt Skövde med omnejd.

Kl. 18.30 samling på Kontoristföreningens restaurang, där militärmusik inleder. Högtidstalare blir regementschefen, överste Sandberg. Bland övriga gäster hoppas vi få se överbefälhavaren, general Swedlund, militärbefälhavaren, generalmajor Collander och de av T 2 förutvarande chefer, som ännu är i livet. Kvällen avslutas med supé och dans.

Söndagen den 7 februari anslås till parad på Götaplatsen med korum under ledning av kyrkoherde Rosengren och — som vi hoppas — med tal av ÖB.

Chefen T 2 avser att i vederbörlig ordning begära tillstånd att få anordna en försvarsutställning i miniatyr på Heden denna dag med demonstrationer av modern trängtjänst.

Bertil Nilsson.

Osломölet (forts. fr. sid. 39)

per gjordes, allt i kamratskapets tecken.

Sent slutade denna festlighet, som vad arrangemangen beträffar, både från våra norska kamraters som från myndigheternas sida, gav oss ett angenämt minne.

Söndag morgon efter sista frukosten i Husebyleiret blev det sight-seeing genom Oslo, varunder vi bl. a. nedlade blommor vid minnesstenen på Akershus fästning, till de av tyskarerna avrättade norska gutterne. En del av deltagarna gjorde en utflykt till Oscarsborg och Horten, men de som var kvar i Oslo inviterades till lunch på restaurant "Kongen" och på em. och kvällen for de flesta av gästerna till sina respektive hemorter igen.

Till vad ovan refererats om det fjärde nordiska militära kamratföreningsmötet, vill undertecknad, som varit med alla fyra gångerna och fått vänner i såväl Norge som Danmark, tacka arrangörerna för detta möte samt alla övriga vänner för gott kamratskap.

Göteborg i juli 1953.

Henning W. Hanefors.

Majornas sporthall

Styrmansgatan 7.

Telefon 14 94 66.

F. Mark, bostad 16 11 34.

Lokaler uthyres för sport, bordtennis,
tennis, handboll, boxning, brottnings
och större möten.

Trä- och Byggnadsmaterial

Gustaf Törpling AB

Tel. växel 2240

Skövde

Allt i Golvmaterial

Törpling Golv AB

Skarva så mycket Ni vill...

Med Duresan kan Ni börja
och sluta var Ni vill — Skar-
varna syns absolut inte.

Dammtorr
på 20 min.
Blir snabbt
hård och
luktfri.

Duresan
är där-
för idealfär-
gen för
hemmamå-
laren.

Täcker
väl och
fläster
bra på
praktiskt taget alla
— väl rengjorda —
ytor. Synnerligen
lättstruken.

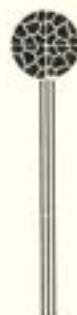
Tillverkas av
DORCH-BÄCKSIN
Göteborg.

Färgen är
färdig i
burken —
rör bara om
och börja måla.
Finns i vitt och 15
moderna nyanser.

*Köp DURESAN
i Er färghandel*

Esso

POLHEMSPLATSEN

Bilister vid besök och genomresa i Göteborg, fyll
upp tanken på **ESSO**, Polhemsplatsen, Göteborg.

Tel. 15 18 88.

Hagstens
Järnhandel AB

SKÖVDE

Tel. 28 & 1428

SÄLJER:

Järn - Maskiner - Redskap
Sport- och Hushållsartiklar
Cyklar

AB

Mauritz Larsson

Tel. 288

SKÖVDE

Tel. 1018

FÄRGER
FERNISSOR
ARTISTMATERIAL
TAPETER
Sjukvårds- och Tekniska
artiklar

